

[1975 மார்ச் 24]

*THIRU S. NARAYANASWAMY : Hon. Chairman, commenting on the Supplementary Budget, one point I want to raise and that is seized in the heading 'Public Works'. In the main Budget itself, provision was made for payment of compensation to the Electricity Companies that were taken over by the State Electricity Board. At that time the Companies concerned were agreeable to hand over the Electricity Undertakings to the Government, thanks to the extremely persuasive powers of the present Hon. Minister for Food, and because of his good offices it was possible for these Companies to agree to hand over the Undertakings, thanks to the Acquisition Act. At that time these Companies stipulated that a date should be fixed by which they would be paid the bulk or the whole of the compensation. But the Hon. Minister said that it would be paid within a reasonable time and asked the Companies not to stipulate a fixed date for that in the Bill itself. It is now 15 months since this Bill was passed and since these Undertakings were handed over to the Electricity Board. The Companies concerned consist of a large number of poor shareholders and they are all writing hundreds of letters asking when the Companies will distribute the compensation due to them. An impression seems to have gained ground that only very rich people are involved here. It is a very erroneous impression. If the Government have it, I think it is time that they disabuse their mind of any such impression. I am afraid I have to ask the Hon. the Minister for Public Works to make it clear to the Companies how soon they will receive the compensation. If the Companies had operated these Undertakings for the last one year, the gross profit they would have made would be of the order of about one crore and 25 lakhs of rupees and that would have gone to the shareholders, after payment of tax. Now they have been denied this income or return on their capital and they have not been given their capital also. They have neither received the return on the capital nor the capital amounts involved. The hardship caused to them is very, very great. They consider that a breach of faith has occurred as between the Government and the Companies. I say this deliberately because I have received a few scores of letters from the shareholders asking us what has happened. The Companies and their Management are absolutely helpless in the matter. I would like to see that something is done to see that this payment is made

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விபர 81
அறிக்கையின் மீது விவரம்.

1975, மார்ச் 24] [Thiru S. Narayanaswamy]

immediately. Another point I want to make is that a letter has gone to all these Companies

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் ஒருவர் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறபோது மற்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் அதிகாரிகளோடு பேசக்கூடாது.

THIRU S. NARAYANASWAMY: saying that there has been what is called *mala fide* expenditure. The notice has gone to all the Companies. The notice has gone to two Companies saying that there has been *mala fide* expenditure to the tune of Rs. 55 lakhs. I cannot understand how this figure of Rs. 55 lakhs was arrived at, since the exact figure has been mentioned in the letter to two of the Companies. I think it is a very sad state of affairs because if there was *mala fide* expenditure, the Government or the Electricity Board or the Companies' Audit would have revealed to the Government that there was *mala fide* expenditure. At the time of paying compensation, to say that Rs. 55 lakhs of *mala fide* expenditure has been incurred by the Companies, is in the eyes of the Companies and in the eyes of the shareholders, an attempt by the Government to postpone the payment. This is very unfortunate. This may be wrong but this impression has been created and I think it is time that the Government immediately arrange to pay the compensation. I agree that some lump-sum may be immediately paid and the balance may be negotiated without further delay. At the time the Hon. the Minister for Food negotiated with these Companies I am frank to admit, because of the excellent personal relations he had with the Management, it was possible for the Companies to hand over these Companies without the slightest hitch. It is not now right for the Government to hold up the payment of compensation for such a long period as 15 months,—when no interest or capital had been paid to them—at a time when current incomes have lost purchasing power. I think it is very unfortunate and the Government should take a quick decision to pay the compensation. I want the Government to know the anxiety expressed by the shareholders—poor shareholders having invested Rs. 2,000 or Rs. 3,000—of these Companies. Only because of this anxiety and because I have received a large number of letters, I wanted

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975, மார்ச் 24]

to mention this in the course of the discussion on the Supplementary Budget, because there is a Supplementary Grant for Public Works here.

I am raising this because the Acquisition Bill has been defeated in principle and I, therefore, appeal to the Government to take immediate action as considerable concern has been expressed as

to (a) whether compensation is coming at all and (b) what kind of compensation—is it a reasonable compensation that will be given to the Companies so that they could distribute it to the shareholders. The Managements are not themselves anxious, because they are fairly well-to-do. In the name of the shareholders, I appeal to the Government to see to it that the instrumentation of the Electricity Board is utilised for paying the compensation at the earliest possible time. (Thank you very much.)

(பிற்பகல் 4-30)

*திரு. எஸ். ராமசுந்தரன் தேவர்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலை ரொம்ப பரிதாபகமான நிலையாக இருக்கின்றது, அதிலேயும் இராமநாதபுரம் பூராவுடும் வறட்சியாலே ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிற மாவட்டம். அரசாங்கமும் தக்க உதவிகள் செய்திருக்கிறது. ரேஷன் வாங்கக்கூடிய ஒரு நிலையே கஷ்டமாக இருக்கிறபோது மது விலக்கைக் கொண்டு வந்து ஒரு பெரும் சாதனையைச் செய்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே (இதற்கு மாமூல் ஏற்படுத்திக் கொண்டு) போலீசாரை மக்களைத் தூண்டி விட்டு எல்லா இடங்களிலும் மாமூலாக கள்ளை உற்பத்தி பண்ணும்படி செய்து, ரேஷன் வாங்குவதற்குக்கூட வழி இல்லாமல், பொழுது பூரா மண் சுமந்து கிடைக்கும் அத்தனை பணத்தையும் கொண்டு ராத்திரி பூரா குடித்து காலையிலே வேலைக்குப் போவதற்குக் கூட லாயக்கில்லாமல் ஆகக் கூடிய நிலை கூட இருக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருந்தபோதிலும், இந்த போலீசார் பண்ணுகிற அடமீதியும் தாங்க முடியவில்லை. சின்னஞ்சிறு கிராமங்களில் ஆடுமாடுகள் வைத்து வளர்க்க முடியவில்லை. ஆடுமாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டால், ஒரு ஆயிரம் ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று கொடுத்து திருப்பிக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இல்லை, மாட்டை அலுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு என்று ஏஜெண்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்திலே ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த அறுநூற்றிம்ங்கலம் என்ற கிராமத்திலே ஒரு வெள்ளாள வீட்டிலேயிருந்து 30 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அதற்கு முன்னால் அதே வீட்டில் ஒரு குஞ்சு ஜோடி மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்

1975 மார்ச் 24]

[திரு எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

விட்டார்கள். 300 ரூபாய் கொடுத்த பிறகு திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே வீட்டிலே இப்பொழுது 30 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்தக் குடும்பம் கொஞ்சம் வசதியான குடும்பம். பெண்கள் நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடியது அந்தக் குடும்பம். அந்தக் குடும்பத்தை நிர்வகிக்க நல்ல ஆண்கள் இல்லை. (சிரிப்பு) சரியான ஆளில்லை. அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள அம்மாளுடைய பெயர் அழகம்மாள். அந்த அம்மாள் ஒரு விதவையும் கூட. அந்த அழகம்மாளுடைய 30 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு ஜோப் எடுத்துக் கொடுத்து இரண்டு சப்-இன்ஸ்பெக்டரில் இரண்டாவது சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஒரு 5, 6 பேர், மற்றும் முக்கியஸ்தர்கள் எல்லோரும் 10 நாட்களாக அடைந்து 20 ஆடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். 30 ஆடுகளை இழந்த பிறகு 18 ஆடுகளை மட்டும் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். மாண்புமதுரையில் அந்த ஆடுகள் நின்றுகொண்டிருந்தன. ஆடுகள் காணாமல் போன இடத்திலிருந்து 45 மைலுக்கு அப்பால் மாண்புமதுரை இருக்கிறது. அந்த சமயத்திலே அந்த 30 ஆடுகளில் இரண்டு ஆடுகள் குட்டிகளும் போட்டுள்ளன. ஆக 18 ஆடுகள்தான் இரண்டு குட்டிகளையும் சேர்த்து 20 உருப்படிகளைக் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள். கேஸ் எடுப்பதற்கு இரண்டு பக்கங்களையும் தரகு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'கேஸைத் தள்ளுவதற்கு என்ன? கேஸை எடுப்பதற்கு என்ன?' என்று எல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே நாங்கள் என்ன பண்ணுவது? முதலமைச்சர் அவர்கள் தான் இதற்கு ஒரு பரிசாரம் காண வேண்டும். சி.ஐ.டி. டிப்பார்ட்மென்ட் என்று ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். யாராவது அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் 'ரென்யூ இன்ஸ்பெக்டர், கிளார்க், பியூன்' நாலு ரூபாய் வாங்கிட்டால், அவனை பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இதுமாதிரி முரட்டுத்தனமாக நக்சு கிறதே—இதற்கு ஒரு பரிசாரம் தேடவேண்டாமா? போலீசார் எங்கே பார்த்தாலும் மாமூல் என்ற முறையில் இதை ரெகுலராக வைத்து மாதம் இவ்வளவு என்று ஒரு சணக்கு வைத்து வாங்குகிறார்கள். 30 நாளைக்கு கள் இறக்க வேண்டியது, ஒரு நாளைக்கு கேஸ் போட்டுக் கொள்ள வேண்டியது. 35 ரூபாய் அவனுக்கு அபராதம் விதிக்க வேண்டியது. இதுதான் இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருப்பது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் 18 ஆடுகளை மீண்டும் தரும்படி பெற்றதைக் குற்றமென்று சொல்லுகிறார்களா? அல்லது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகள் மீது வழக்குப் போடாமலிருக்கிறார்களா? அந்தக் குற்றவாளிகளிடத்தில் எந்தக் குறிப்பிட்ட போலீசாராவது பணம் வாங்கிக்கொண்டு வழக்குப் போடாமலிருந்தால், அந்தப் போலீசாரின் பெயரை எழுதிக்கொடுத்தால், உடனடியாக நான் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், களவாடிக் கொண்டுபோன பொருளைத் திரும்ப வாங்கிக்கொண்டு வந்தது குற்றமா என்று கேட்டால், நான் அதற்கு

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1975 மார்ச் 24]

என்ன பதில் சொல்வேன்? எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் செலவுசெய்து அந்தப் பொருள் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது? அந்த ஜீப்புக்கு எவ்வளவு செலவு பண்ணியிருக்கக் கூடும்? ஒரு நாளைக்கு 200 ரூபாய் வராதா? ஒரு ஜீப்பை எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அந்த ஜீப்புக்கு இரை கொடுத்து, அதற்கு வாடகை கொடுத்து, அவர்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வர இவ்வளவு செலவு ஆனால் ஒரு சாதாரண குடும்பம் என்ன செய்யும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது உலகத்திலே ஆகாய விமானத்தைக் கடத்திக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதை அதோடு ஒப்பிடும்போது, இது ஒரு சாதாரண விஷயம்தான். ஆனால் போலீசார் கஷ்டப்பட்டு சிறுமெடுத்துக் கண்டுபிடித்து 18 ஆடுகளைத் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள். திரும்பப் பெற்றது 18 ஆடுகளை மட்டுமல்ல, இரண்டு குட்டிகளோடு சேர்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடமிருந்து நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதெல்லாம் அந்தப் போலீசார் குற்றவாளிகளிடத்திலேயிருந்து ஏதாவது பேரம் பேசிக்கொண்டு வழக்கைக் கைவிட்டு விட்டார்களா?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு நாளும் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் இதுமாதிரி மாமூல் தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பொதுவாகச் சொன்னால் நன்றாக இல்லை. பத்திரிகைகளிலே வரும்போது தவறாக வரும். அழகம்மாள் என்ற அம்மையாருடைய வீட்டிலே ஆடுகள் திருட்டுப் போயிருக்கின்றன. 30 ஆடுகளில் 18 ஆடுகள் திரும்பப் பெறப்பட்டன. அந்த ஆடுகளை அவிழ்த்த சுற்றவாளிகள் மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது போலீசார் அந்தக் குற்றவாளிகளிடம் பேரம் பேசிக்கொண்டு வழக்கை விட்டு விட்டார்களா?

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: தலைவரவர்களே, இரண்டு நாளைக்கு முன்னால்தான் இது நடந்துள்ளது. முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக் கான பதிலே நான் தெரிந்துகொள்ள எனக்கு அவகாசம் போதவில்லை. அதைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. இதேமாதிரி அதே வீட்டிலே ஒரு ஜோடி மாட்டை அவிழ்த்துகொண்டுபோய், ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் 300 ரூபாய் கொடுத்து அந்த மாட்டை மீட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாட்டை வைத்திருந்தவன் ஒருவன். ஒரு ஏஜென்ட் வருவான், போலீசாரிடத்திலே சொன்னால் தான், மாட்டைப் பிடித்தவன் யார் என்று தெரிய வருகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இது அண் டாண்டு காலமாக நடப்பது. இலக்கியத்திலே 'அ' நிலையிலே ஆரம்பித்து மறுபடியும் போகப்போக இப்படி மாடு பிடித்தல், அதை வைத்துக்கொண்டு பணம் பெறுதல் என்பதெல்லாம் நம்முடைய திரு. ராமகிருஷ்ணத்

1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர 85
அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24] [மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தேவாக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விஷயங்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் 300 ரூபாய் கொடுத்தல் என்பது முதல் விவகாரம். இரண்டாவது, ஆட்டைத் திருடி அந்தக் களவர்களிடத்திலே போலீசார் பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமேயானால், நான் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த விவரங்களை உறுப்பினர் அவர்கள் தருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ராமசுருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, மாடு பிடித்த நிகழ்ச்சி நடந்தது முன்னால். மாட்டைப் பிடித்துக்கொண்டு போன பிறகு 300 ரூபாய் கொடுத்து மீட்டு வந்ததெல்லாம் முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகள். ஆட்டைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்து இரண்டு தினங்கள்தான் ஆகின்றன. அந்த ஜீப்பிலே 4 பேர், முக்கிஸ்தர்கள் இவ்வளவு பேரையும் அந்தப் போலீசார் கூட்டிக்கொண்டு பாய் மானுமதுறையிலே சினிமா கொட்டகை வைத்திருக்கும் கோணருடைய மைதூனரிடத்திலே இந்த ஆட்டைக் கொண்டு பிடித்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அங்கே போனதென்றால், 20 பேர் சைமாரி அங்கே போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். ராமசுருஷ்ணத் தேவர் : தலைவரவர்களே, கேள்வி போட்ட மாட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லையே? இவ்வளவு பெரிய ஒரு தட்புடலானது கண்டு தான் இவ்வளவு தூரம் இந்த விஷயம் வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் மாடு பிடிக்கப்பட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்டதே, அப்பொழுது யாராவது பிடித்தவர்கள் மீது கேஸ் போட்டிருக்கிறார்களா? இதற்கு முன்னால் எட்டமண்டி வீட்டிலே ஒரு ஜோடி மாடுகள் காணாமல் போய்விட்டன. அவன் போய் 300 ரூபாய் கொடுத்து அந்தப் பகுதியிலேயிருந்து திருப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கிறான். அவன் எவக்கே ஒரு காசும் எழுதியிருக்கிறான்.

(பிற்பகல் 4-40)

அந்தக் காசுதத்தை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தக் காசுதத்திலே என்ன எழுதியிருக்கிறது என்றால் “அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்தவிடால், என் சமூத்தையே வெட்டி விடுவார்கள். நான் வேளையே உலாவ முடியாது, அதைப் பிரசுரப் படுத்துவீனாயினால், என் மாடு போனதற்கு ரூ. 300 கொடுத்தது போக, என் குடும்பத்தைய அந்த மாடு திருடிய ஆள் அழித்த விடுவான். இந்தக் கடிசத்தை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுங்கள். என் சமூத்தைய பாதுகாக்கக் கொடுங்கள்” என்று எழுதியிருக்கிறது. இது எல்லாம் மாமூலாக நடைபெறுகிறது. ராமசுருஷ்ணத் தேவர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்வது சரியல்ல. மாமூலாக நடந்திருக்கலாம். ஆனால் எத்தனையோ மாடுகள் வந்திருக்கிறது. நல்ல சாட்சிகள் எத்தனையோ வெந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுமட்டும் மாமூலாக இருக்க வேண்டுமா? அதை

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1975 மார்ச் 24]

மாற்றியமைக்க வேண்டாமா? இன்னமும் மனிதன் மிருகத்தனமாகச் செய்துகொண்டு வந்தால், எப்படி முன்னுக்கு வரமுடியும்? லஞ்சம் வாங்குவது மனிதன் இருக்கிற வரைக்கும் இருக்கும் என்று பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படியிருந்தாலும் ஓரளவு அதைக்கட்டுப்படுத்தினால்தானே நாம் முன்னுக்கு வரமுடியும். இந்த நிலையிலே நமது சி.ஐ.டி. என்ன செய்கிறது? இன்றார் கொடுத்தார், இன்றார் வாங்கினார் என்று அதைப் பிடிக்க முடியாதா? எங்கேயாவது ஒரு அப்ராணி இரண்டு ரூபாய் வாங்கினால், உடனே அது பத்திரிகையிலே வந்துவிடுகிறது. ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் மாதம் ரூ. 100 என்றும், ரூ. 150 என்றும், ரூ. 200 என்றும் செலுத்துகிறான். ஒரு நாளைக்குப் பிடித்தால் ரூ. 35 தான் அபராதம். இந்த மாதிரி எல்லாம் பெரிய கோளாறு நடக்கின்றது. இதை நீங்கள் தனியாக அதிகாரிகள் போட்டு விசாரிக்கச் சொல்லுங்கள். அதையாவது ஒன்றைச் செய்யுங்கள். கிராமம் வறட்சியிலே வாடிக்கொண்டிருக்கிறது. மண்ணை வெட்டி, * * * சம்பாத்தியம் செய்து சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிற நிலையிலே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இரண்டாவது சொன்ன வார்த்தையை 'எக்ஸ்பன்சு' செய்கிறேன். சபையிலே பேசியதை பத்திரிகையிலே போடாதீர்கள்.

* * * Expunged as ordered by the Chair.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்: அதிலே ஒன்றும் கேவலம் இல்லை. ஏராளமாகச் செய்யப்பட்ட இடத்திலே மயிரை வெட்டினால் நல்லது என்று அந்தத் தொழிலைச் செய்கிற இந்த நேரத்திலே அது ஒரு இழிவான தொழிலா? அது ஒன்றும் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சி.ஐ.டி. ஆட்களை அனுப்பி, ஓரளவு அதைச் சுத்தப்படுத்தினால்தான், இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் நாம் கொடுக்கின்ற பணத்தை வாங்கிக் கொண்டுபோய் சுள்ளுக்கட்டையிலே செலவு செய்துவிடுவான். நீங்கள் வேலை செய்து வருகிறீர்கள். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. நீங்கள் செய்கின்ற வேலையை இல்லை என்றும் நாங்கள் சொல்லவில்லை. செய்வதை நல்ல முறையில் பப்பன்படுமாறு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆர்.ஆர். வொர்க் என்று ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அந்தப்படி நன்றாக நடந்து கொண்டு வருகிறது. அதை அதுவும் இப்பொழுது வேறுவகையிலே வந்து விட்டது. எங்கெங்கோ இருக்கிற ஆயக்கட்டுக்காரர்களை யெல்லாம் கொண்டுவருகிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயிருந்தும், மதுரை ஜில்லாவிலேயிருந்தும், திருச்சி ஜில்லாவிலேயிருந்தும் கொண்டுவந்துவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி எல்லாம் கோளாறு பண்ணுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு உங்கப்போது, இதைப்பற்றி நேரடியாகவே பெட்டிஷன் எல்லாம் கொடுத்தார்கள், ஒருத்சரையாவது கண்டிக்காமல், விட்டிரிவோமையானால், ஆட்டைக்கடித்து, மாட்டைக்கடித்து மனுஷனையே கடிக்கிற நிலைமை வந்துவிடும். அந்த நிலைமை வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே

1975 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத்தேவா]

லஞ்சம் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. சி.ஐ.டி. அதை எங்கே பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இதற்கு முன்னாலே நடந்ததெல்லாம் ராமகிருஷ்ணத் தேவருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டுக் கொண்டு பேராலல், இராமகிருஷ்ணத்தேவருக்கு வயதாகிவிட்டது. அவர் காலத்திலே இப்படி நடந்திருக்கலாம். அதை உங்கள் காலத்திலேயாவது ஒழிக்கக்கூடாதா? ராமகிருஷ்ணத் தேவரையே பின்பற்ற வேண்டுமா? ஆகவே தயவு செய்து சி.ஐ.டி.ஐ எங்கள் பகுதிக்கு அனுப்பி, ஏதோ வாங்கினார் என்று நான்கு பேரைப் பிடித்து ஜெயிலிலே போடுங்கள், எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரானாலும் களவாடினாலும், கொலை பண்ணினாலும் பிடித்து, நல்லவர்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள். என் கட்சிக்காரனாக இருந்தாலும் சரி, செய்யுங்கள். நீங்கள் உடனடியாக சி.ஐ.டி. ஆட்களை அனுப்பி சுத்தப்படுத்தவில்லையென்றால், நீங்கள் வரட்சி நிவாரணத்திற்குச் செய்கிற நன்மை முழுவதும் விழலுக்கிரைத்த நீராசிவடும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I note that in the Final Supplementary Estimates, a massive amount of almost Rs. 22 crores has been set apart for drought relief and since we adjourned on the 11th of March, the State has been resounding with a great controversy regarding the manner in which these funds are being spent and whether any extraordinary methods of accounting procedure have to be evolved to see that the States spend these amounts in a proper manner. Reference to this was also made, Sir, by a very important Member of the Union Cabinet and one who could rightly claim to be a very great intellectual. I have always had a great respect for the present Finance Minister; he has been a success as Food and Agriculture Minister and he has occupied many important positions and handled many portfolios. Therefore, when such an important person raised a matter which is undoubtedly of concern to all of us, I referred to the Report of the Sixth Finance Commission to find out what the recommendations of the Commission were and how far Tamil Nadu had obeyed or not obeyed the instructions of the Government of India in regard to the grant for drought relief. An impression was sought to be created that Tamil Nadu was asking for something special, some extraordinary item of grant or loan from the Government of India. Therefore, I referred to Appendix VII of the Report of the Sixth Finance Commission, wherein figures are given of Central

Assistance to States towards natural calamities as relief expenditure for eight years from 1965-66 to 1972-73. I referred to these figures to find out whether Tamil Nadu had been singled out for any special drought relief grants or loans. Perhaps, the hon. Members of this House may be interested to know that during these eight years, Rs. 800 crores have been given as Central assistants to the States of India and in the order of ranking, these are the States that have received loans or grants from the Government of India—most of it. I presume is some sort of a loan :

Rajasthan heads the list with Rs. 129 crores;

Maharashtra comes next with Rs. 125 crores;

Andhra comes with Rs. 101 crores;

Bihar—Rs. 100 crores;

West Bengal—Rs. 78 crores;

Orissa—Rs. 52 crores;

Karnataka—Rs. 37 crores;

Madhya Pradesh—Rs. 36 crores; and ninth in the list is Tamil Nadu which comes with Rs. 24 crores during a eight-year period from 1965-66 to 1972-73;

the next State is Gujarat with Rs. 20 crores;

Assam with Rs. 21 crores; and Uttar Pradesh—the great Ganges flows there and, therefore, it is not subject to periodic drought—with Rs. 19 crores.

Considering the massive assistance that has been given to States and the total amount of Rs. 800 crores, perhaps Thiru Subramaniam, when he made a remark in Tamil Nadu, was not considering so much the misuse of funds in Tamil Nadu as in some other States. We are all interested because the Central funds are as much a part of our funds and any constructive criterion which could have been laid down in the governance of the expenditure of these funds would receive the support of all responsible Members of this House. Therefore, Sir, I tried to study what exactly the Sixth Finance Commission had recommended regarding the financing of relief expenditure in future,

1975 மார்ச் 24]

[Thiru A. R. Damodaran]

that is, after the Sixth Finance Commission's recommendations came into operation. There, I found and this was the operative paragraph and you will forgive me if I read it because it is an important matter :

“ In the light of our analysis of the advantages and disadvantages of the establishment of a national fund and the views expressed by the State Governments, we have concluded that the establishment of a national fund fed by Central and State contributions is neither feasible nor desirable. At the same time, the present arrangements for providing assistance to States for meeting expenditure on relief operations need to be completely overhauled. Detailed programmes of both medium and long-term significance for permanent improvement of the areas liable to drought and flood should be drawn up with the utmost urgency and these programmes fully integrated with the Plan. We strongly urge that instead of incurring expenditure on relief on *ad hoc* basis, provision should be made on a much larger scale for development of drought and flood-prone areas in the Fifth Plan both in the State and Central sectors.”

(பிற்பகல் 4-50)

Sir, this is unexceptionable but there are only two points to be mentioned. Firstly, to my knowledge—I may be wrong and it is for the Hon. the Chief Minister to correct me—I do not think a detailed perspective plan has been drawn up for the nation, say, for Rs. 1,000 crores or Rs. 2,000 crores outlining the drought-prone and flood-prone areas of our nation. Secondly, the Fifth Plan has been a non-starter; the allocations this year have been very much less in real terms from what they were last year. Therefore, what the Sixth Finance Commission had in mind was that a perspective Plan should be prepared and that this Plan should be integrated with the Fifth Plan and for that purpose, additional allotments would have been made to the States. Since neither of these conditions exist, it is but proper that Tamil Nadu, faced with one of the worst droughts that it has faced over the past hundred years, should have approached the Central Government for massive assistance. Whatever the controversy may be, I am glad that a quietus has been given at last by the explanation that has been furnished by the Hon. the

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 மார்ச் 24]

Finance Minister in the Lok Sabha that what he meant was a general thesis about monitoring of Central assistance, Knowing Thiru Subramaniam to be an intellectual that he is, I am not surprised that he should have a very good idea of how to monitor. But, in my opinion, such ideas should have been implemented through one of the numerous Secretaries that the Finance Minister is endowed with—there are, I think at least 7 or 8 Secretaries of a very high calibre—and surely we have not yet heard of any State Government that refused to co-operate with the audit of the Accounting Departments—the Auditor-General or the Comptroller-General. Therefore, it is in this context that his ideas have been misunderstood in this part of India and have caused a great deal of heat and argument in our State. I only wanted to mention this because our country today is receiving massive assistance from abroad and when a State Government approaches the Central Government for liberal terms of aid, it is only following the good examples set by the Central Government. When we consider the 2 million tonnes of U.S.S.R. aid and the 800,000 tonnes of U.S.A. aid that is being received and when we see the conditions of the aid, we find that the U.S.A. is going to give us 800,000 tonnes of foodgrains at a cost of approximately Rs. 135 crores, they have prescribed that for the initial period of ten years no repayment would be required and that the repayment of this Rs. 135 crores should be done at 2 per cent interest, over a period of 40 years. When we are receiving the aid from foreign countries pleading that we are suffering from famine, is there anything wrong in the State Government asking the Central Government without costing the Central Exchequer anything at all by way of interest charges? Is there anything wrong in our asking that the foreign aid that we are getting from other countries quoting famine as an example should be given to us exactly as it has been done? On the other hand, what we find is that this Rs. 135 crores is being taken by the Finance Minister as budgetary support for his proposals and we are being asked to pay the loans that the Government of India may give in 5 or 10 years.

I, therefore, feel, Sir, that when Tamil Nadu is faced with such a situation, it is very wrong for political capital to be made out of this, although I realise in a pre-election year, I am only making a homily which is not likely to be listened to by any

1975 மார்ச் 24]

[Thiru A. R. Damodaran]

political party. Still, Sir, on behalf of many voiceless millions of our own countrymen who live and exist and who may perhaps die if aid is not given to them in sufficient terms, I would plead that in whatever direction relief is given, we should avoid these controversies about mis-spending, because this is a claim that could be made against any Government at any time in any period of Nation's history. We are spending money on relief works; but if we give the slightest impression that there is wholesale pilferage or swindling, the very object for which the relief works have been started would be set at naught. Whatever may be the differences of opinion, and they are bound to exist in a pre-election year between the ruling party, the only non-Congress party in power in the entire country and the powerful ruling party at the Centre, nonetheless these issues should not be brought to the market-place and made a topic of controversial argument instead of being dealt with at much higher levels of the Government administration.

Having mentioned this, may I also refer to one very important thing, which I did mention during the discussion of the Governor's Address and for which I would like to have a reply from this Government? Sir, I have noted that there is a scheme even in the Supplementary Estimates for bringing water from the Palar basin through the Veeranam pipe lines to Madras City. I have already mentioned that this should be done without detriment to the riparian rights of the ryots of Chingleput district. I am sure the Government will take sufficient steps to see that they are safeguarded. But I would like to mention that for the past 16 or 17 years, in Neyveli 40 pumps have been working to deplete an ocean of water that exists under the lignite mines. These 40 pumps can pump out 1,000 gallons of water a minute per pump which means 40,000 gallons per minute or approximately more than 2½ million gallons*per hour. I am told that at present only 30 pumps are working in Neyveli; and out of this 30,000 gallons of water pumped out per minute, only 20,000 gallons of water are being used by the Neyveli Complex and the surplus of 10,000 gallons of water per minute is allowed to flow into irrigation channels for the purpose of irrigating certain lands in South Arcot district. I have also been informed that if the Government of Tamil Nadu want, all the 40 pumps in Neyveli could work. They have the power and in fact, it

will be a boon for them if we take out the water from Neyveli. I am also informed that the Neyveli Lignite Corporation is in a position to supply approximately 16 million gallons per day of 16 hours to any part of Tamil Nadu which requires this water. The Veeranam pipes are passing exactly 6 miles away from the Neyveli Lignite Corporation mines itself. As we come along the Vadalur-Panruti road, we find that there is a booster station at Vadakkuthu and, therefore, Sir, I do not think there can be any true difficulty in bringing this water from Neyveli to Madras City, not only to Madras City, but to the towns and villages along the road from Neyveli to Madras. The only possible difficulty is this. If the Veeranam pipes have not been laid throughout the distance up to Madras City, then, of course, this water cannot be brought. The other thing necessary is that there should be booster pumps installed all along the route. If they have not been installed, then there is no point in trying to bring Neyveli water to Madras. 16 million gallons of water will not flow by mere gravitational pull but it has to be pumped at each stage and brought to Madras City. Therefore, Sir, I wonder whether there is any difficulty. It is excellent water. I can assure the House that it is excellent water for drinking. The hon. the Leader of the Opposition need not have any doubts about it. It only contains a small amount of hydrogen sulphide and if the water is allowed to be exposed to air for exactly $1\frac{1}{2}$ hours, it evaporates and the water becomes crystal clear and good for drinking. I have myself drunk it many times when I have played Cricket matches there. I can assure the Leader of the Opposition that his health will be in no danger on account of bringing that water to Madras City. I was wondering if the booster pumps are already there and if pipes have been laid to Madras City. It is an excellent project to be taken up and I am sure the Neyveli Lignite Corporation authorities will also co-operate with the Tamil Nadu Government and I would like to know if there are any difficulties, because the Veeranam lake is empty because of the lack of rains. The N.L.C. is pumping almost 30 to 40 million gallons of water every day for the past 15 years and still there is water underneath. In fact, the mines are floating on top of an ocean of water. I would, therefore, request that the Government of Tamil Nadu may be pleased to look into this aspect because Palar underground water resources may be limited and Neyveli water may be more useful.

1975 மார்ச் 24]

[Thiru A. R. Damodaran]

Having mentioned these two things, I have one thing more, that is, to convey my thanks to the Government of Tamil Nadu for having recognised the long-standing demand regarding grant of pension to the employees of the local bodies. As a former Chairman of a Municipality, it was represented to me that the minimum pension should be raised from Rs. 25 to Rs. 50. May I express my pleasure that the liberalisation of pension has been made available to the employees of local bodies and while I thank the Government for granting concession to one set of pensioners, may I plead with the Government to consider the long-standing demand of the pensioners in regard to commuted pension? There are some who, when they retired, commuted their pensions and I believe that the rules provide for some measure of commutation up to ten years and some of them have lived far beyond the period of commutation and they had not expected that our health standards would improve to such an extent and longevity of life would be increased. They have commuted 25 per cent of their pension for a period of 10 years to which they were entitled. Although I realise there is considerable financial burden, since there are only 3 to 4 lakhs of pensioners in our State and they are particularly hard-hit by the inflation may I plead with the Tamil Nadu Government to come forward to pay the original pension to those people at least after the expiry of the commutation period so that they may be saved from the botheration of resting on other peoples' charity? I thank you for granting me this time, Sir.

[பிற்பகல் 5-00]

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. எஸ்.எ. ராஜமாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டின் இறுதித் துணை மான்ய அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய சுருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கிட்டத் தட்ட 22 கோடி ரூபாய்க்கு வறட்சி நிவாரணச் செலவுகளுக்காக வழிவகை செய்து இந்த இறுதித் துணை மான்ய மதிப்பீடுகளை இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய குறிக்கோள் இந்த 1975 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் 7½ கோடி ரூபாய் வரையிலே எப்படியாவது செலவு செய்து தீரவேண்டும் என்பது. இந்த நிலையிலே காரியங்களை மேற்கொண்டு, தினசரி பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். எங்கள் கோவை மாவட்டத்திலே ஒரு கோடி பத்து லட்சம் ரூபாய் என்று இலக்கு நிர்ணயித்து, இன்றையதினம் வரையில் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஒன்று அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மழை தவறினாலும் எந்தக்

94 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

[1975 மார்ச் 24]

காலத்திலும், அங்குள்ள மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அங்கே போதிய குளங்களை வெட்டி, பெரிய ஏரிகளை ஏற்படுத்தி அந்தப் பகுதியிலே தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய வசதிகளைச் செய்துள்ளார்கள். இதை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

சமீபத்திலே சென்னைக்கு வந்த மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், வரட்சி நிவாரண நிதியைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், எங்கெங்கு எண்ணென்ன செலவு செய்யப்படுகின்றது என்று கணக்குப் பார்த்துத்தான் அடுத்த தடவை நாங்கள் நிதி கொடுக்க வேண்டும் என்றும், ஒரு முறை வேலைகளைச் சுற்றிப்பார்க்கப் போகிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார். அவர் ஒரு ஓவர்சியர் பதில் சொல்வதைப் போலச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

கண்ட்ராக்டர்கள் ஒரு பத்து அடி மண் வெட்டிவிட்டு பணம் கேட்டால் ஓவர்சியர்கள், நீங்கள் வீட்டிற்குப் போங்கள், இரண்டொரு இடங்களுக்கு வந்து பார்த்துவிட்டுக் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப் பட்ட பதிலைத்தான் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும், “கணக்குப்பிள்ளை வேலை பார்க்கவேண்டாம். திரு. சுப்பிரமணியம் நிதி அமைச்சராக இருக்கும் வரை, நிச்சயமாக மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து நாங்கள் வறட்சி நிவாரண நிதியாக எந்த உதவியும் கேட்கமாட்டோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையிலே, என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தாகச் சொல்கின்றேன். மத்திய சர்க்காரிடத்திலேயிருந்து உதவிபெற நமக்கு உரிமையுண்டு. நம்முடைய வரிப்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் நாம் கேட்கிறோம். நம்முடைய அமைச்சர்களை திரு. சுப்பிரமணியத்திடம் தூதாக அனுப்ப வேண்டாம். பிரதமர் அவர்களிடம் நமக்குத் தேவையான நிதியைக் கேளுங்கள். இந்தப் பிரச்சினையைக் காரணமாக வைத்து, அவர்கள் தமிழகத்திற்கு வருவதைத் தடுப்பதற்கு என்ன வழி உண்டோ, அதைச் செய்வதற்கு எங்களையாவது அனுமதிக்கும்படியாக நான் பணிவன்போடு முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இது என்னுடைய தாழ்வான வேண்டுகோள். தமிழகத்தில் வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகத்திலே மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேவலமாக மதிக்கக்கூடிய ஒரு நிலை உருவாகி வருகிறது என்றால், அதை நாம் அனுமதிப்பதே தவறு. அவர் தமிழகத்திற்கு வருவதைத் தடுப்பதற்கு மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? சமீபத்திலே கூட பீகாரிலே ஒருவரை உள்ளே வரக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டது. அந்த மாதிரி நம் அரசாங்கம் திரு. சுப்பிரமணியம் வருவதைத் தடுக்க உத்தரவு போட வேண்டும். வருவதைச் சமாளிப்போம். அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் துணை இருக்கத் தயாராக இருக்கின்றோம் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கின்றேன். எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஆத்திரம் வருகிறது. என் எதிரே அவர் இருந்தால், என்ன நடந்திருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர் வந்து இங்கே மக்கள் பட்டினிகிடப்பதைப் பார்க்கிறார். பட்டினிச் சாவு இல்லாததைக் கூட பட்டினிச்சாவு என்று மற்றவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட நேரத்திலே பொறுப்புள்ள நிதியமைச்சர் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்வது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். பொருளாதார மேதைகள், ஆர்.கே. ஷண்முகம்

1975 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

செட்டியார், ஜான் மாத்ராய், தேஷ்முக போன்றவர்கள் இருந்த இடத்தில் இவரை உட்காரவைத்தால், அவர் எங்கோ இருக்கக் கூடிய ஒரு ஓவரிசியா போல உட்கார்ந்து கொண்டு சொல்வது ஒரு கண்டிக்கத்தக்க செய்தி ஆகும். இனி அவர் தமிழகத்திற்கு வர முதலமைச்சர் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று தாழ்மையாக வேண்டுகிறேன். ஒன்று எங்களுக்கு அதை விட்டுவிடுங்கள். அல்லது நீங்களாவது அரசாங்கத்தின் மூலம் தடுக்கள் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதியமைச்சராகப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களுக்கு பிரச்சினைகள் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இந்த மாநில அமைச்சரவையில் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். நகரசபையில் ஒரு ஓ ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றாலும், பில் பாசிங் கமிட்டியில் ஒப்புக் கொண்டால்தான், அந்தச் செலவு அங்கங்கிற் கப்படும். அதேபோல் அரசு ஒப்புக் கொள்ளாத எந்த ஒரு காரியத்தையும் கவுன்சில் செப்துவிட்டால் நகர மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அபராதம் போட்டு வசூலிப்பதைக் கூட நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். தவறு ஏற்பட்டால் மேல்வரி வசூலிக்கிறோம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: அதை சர்சார்ஜ் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: அப்படியெல்லாம் சர்சார்ஜ் போட்டு வசூலிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதைப் போலவே அரசாங்க அதிகாரிகள் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் பிறகாலத்தில் அவர்களுடைய பிராவிடன்ட் பண்டிஸிருந்து கூட மிடித்துக் கொள்ளமுடியும். பல ஆண்டு காலம் தாமதமாகிவிட்ட நிலையில் கூட கணக்கைச் சரிபார்க்கமுடியும் என்றவகையில் சிறந்த கணக்கு முறைகளை, ஆடிட்டிங் முறைகளை, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்த நாட்டிலே உருவாக்கி விட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஆடிட்டர் ஜெனரல் மத்திய சர்க்காரில் இருக்கிறார். இங்கேயும் ஆடிட்டர் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள். நிதியிலாகாவிலே பணத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். செக்கில் கையெழுத்தப் போடுவதற்கு மந்திரி களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. யூனியன் தலைவர்களுக்கு செக்கிலே கையெழுத்துப் போட அதிகாரம் இல்லை. நகரசபைத் தலைவர்களுக்கு செக்கிலே கையெழுத்துப்போட அதிகாரம் இல்லை. பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு செக்கில் கையெழுத்துப்போட அதிகாரம் இல்லை. இவ்வளவும் தெரிந்துகூட ஒரு நிதியமைச்சர் இப்படிப் பேசுகிறார் என்றால், உண்மையில் இந்த அரசாங்கத்தைப் பழிவாங்குவதைத் தவிர, அல்லது இந்த வறட்சியினைப் பயன்படுத்தி அதன் மூலம் இந்தத் தமிழக அரசைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்ற ஒரு கெட்ட எண்ணத்தைத் தவிர வேறு எண்ணம் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் உபயோகித்த * * * என்ற வார்த்தையை நீக்கவேண்டும். அந்த வார்த்தை தேவையில்லை. நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டு விடவேண்டும்.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அப்படிக்கருதுகிறேன். நீங்கள் வேண்டுமென்றால் நீக்கிவிடலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் அவருடைய செயலேதான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, * * *

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் * * * இந்த மாதிரி எல்லாம் இங்கே பேசக்கூடாது * * * நீங்கள் துணை மான்யக் கோரிக்கையைப்பற்றி பேச வரவேண்டும். இந்தப் பேச்சு அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவரவர்களே, சொன்ன வார்த்தைகளை வேண்டுமானால் நான் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தப் பகுதி நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது என்று அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: வறட்சி நிவாரண நிதிக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலையிலும் சில அரசியல் கட்சிகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். வறட்சி நிவாரணத்திற்கு என்று குழு அமைத்து அவர்கள் வசூலிக்கின்ற பணத்தை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்ற கட்சிகளைப் பார்க்கிறோம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட அப்படி இருந்திருக்கின்றது. காலையிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போல, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது, நாம் வசூல் செய்த பணத்தை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். வறட்சி நிவாரண டிரஸ்ட் என்று ஒன்று அமைப்பதை நான் இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த டிரஸ்ட் எப்படிச் செயல்படப் போகிறது? தேர்தலுக்கு நிதி வசூலிக்கிறார்களா அல்லது வறட்சி நிவாரணத்திற்கு வசூல் செய்யப் போகிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. உண்மையிலேயே வறட்சி நிவாரணத்திற்காக வசூல் பண்ணுகிறார்கள் என்றால், அந்தப் பணத்தை இந்தத் தமிழக அரசிடம் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி நிச்சயமாகக் கொடுத்துத் தீரவேண்டும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தனிப்பட்ட முறையிலே, பல்வேறு தரப்பட்டவர்கள் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த நிலையைத் தடுத்து நிறுத்த அரசு உத்தரவிட வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் எல்லா நகரங்களிலும் தமிழகத்தில் உமைச்சர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவன்போடு வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நாம் குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்தப் போகிறோம். மார்ச் 31 ஆம் தேதியோடு நிறுத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னவுடன், இந்த மாத இறுதிக்குள்ளாகவே லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, குறிப்பிட்ட குதிரைதான் முன்னால் வரும் என்று நினைத்து, ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பணம் கட்டினார்கள்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

அந்த ஜாக்கிக்கு ஏதோ வசதிகளைக் கொடுத்து, குறிப்பிட்ட குதிரை முன்னால் வரமுடியாமல் தடுத்து, ஐந்தாவது வரக்கூடிய குதிரையை வெற்றிபெறச் செய்யும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. நேற்று முன்தினம் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில்கூட நான்காவது, மூன்றாவது ரேஸ்களிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தது. எந்தெந்தக் குதிரைகள் முன்னால் வரமென்று நினைத்தார்களோ அந்தச் குதிரைகள் முன்னால் வரமுடியாமல் தடுத்து மோசடி செய்ததன் விளைவாக அங்கே கலவரங்கள் ஏற்பட்டு, 'கலைஞர் வாழ்க, ரேஸ் சூழிக்' என்று அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் கோஷமிடக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ரேஸ் நடத்துகின்றவர்கள் எப்படியாவது இந்த மாதிரி ஒரு பெரிய குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, ரேஸ் டிக்கட்களில் இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் நடந்துவிட்டன என்று சொல்லி ரேசுகள் மறுபடியும் நடத்த விரும்புகிறார்கள். நீதி மன்றத்திற்குப் போய் குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துவதற்கு அனுமதி பெறவேண்டும் என்று ஒரு உள் நோக்கம் கூட. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடும் என்று நான் கருதுகிறேன். எந்தக்காரணத்தையும் கொண்டும், எப்படிப்பட்ட நிர்பந்தம் ஏற்பட்டாலும், மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டிலே குதிரைப் பந்தயம் இல்லை என்று நிச்சயமாக நாம் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நோத்தில் பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய சிறுஞரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இறுதித் துணை மானிய மதப்பீட்டின் கீழ் பொதுவாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசியபோது வீராணம் திட்டம்பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இறுதித் துணை மதிப்பீட்டிலே பாலாறுப் படுகையிலிருந்து சென்னைக்கு விரைவாக நீர் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகள் அரசு செய்யும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வீராணம் திட்டம் 1974 ஆம் ஆண்டிலே முடிந்துவிடும் என்று அப்போது சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது இரண்டு ஆண்டிலே அந்தத் திட்டம் முடிந்துவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விஷயம் தெரிந்தவர்கள், இன்னும் நான்கு ஆண்டுக்குள்ளாவது சென்னைக்குத் தண்ணீர் வருமா என்ற கேள்வியை எழுப்பி வருகின்றதை நான் பல நண்பர்கள் மூலமாகக் கேள்விப்படுகிறேன். தஞ்சைக்கு நான் செல்லுகின்ற போதெல்லாம் அந்தப் பகுதி வழியாகத்தான் காரிலே செல்ல வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இதுவரையிலே 20 அடி, 22 அடி என்று நினைக்கிறேன், உயரம் கூட 6 அடி, 8 அடி இருக்கலாம், இந்த மாதிரி பெரிய கான்கிரீட் பைப்புகள் போட்டிருக்கிறார்கள். பைப்புகள் இருபது மைல் நாற்பது மைல் அளவுக்குக்கூட போடப்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். இந்தப் பைப்புகளை லாரிகளிலே உள்ள கிரேன்களை வைத்துப் போடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு மூன்று அல்லது நான்கு பைப்புகள் வீதம் போட்டாலே அது ஒரு பெரிய காரியமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். வீராணத்திற்கும் சென்னைக்கும் இடையே கிட்டத் தட்ட 140 மைல் தூரம் இந்த பைப்புகளைப் போட வேண்டும். இப்படி ஒரு

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

நாளைக்கு நான்கு பைப்பையோ, 6 பைப்பையோ, 8 பைப்பையோ போட்டுக் கொண்டு நுந்தால், எந்தக் காலத்திலே அவைகளை எல்லாம் போட்டு முடிப்பது? வீராணத்திலேயிருந்து எந்தக் காலத்திலே சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வருவது? எந்தக் காலத்திலே அவர்கள் பைப்புகளைப் போட்டு முடிப்பார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் இதைக் கேட்பதற்குக் காரணம், நம்முடைய மாவட்டத் தலைவர்களுடைய பார்வைக் காக சென்னையில் இருக்கக்கூடிய லார்சன் அண்டு டப்ரோ கம்பெனிக் காரர்கள், பிரெஞ்ச் காலாபரேஷனிலே பெரிய பைப்புகளைப் போடுவதற்கான ஒரு இயந்திரம் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் டிராக்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த பைப்புகளை எல்லாம் ஹைட்ராலிக் சிஸ்டத்திலே அமர்ந்துஷ்யமாக தூக்கக் கூடிய கருவிகளைப் பார்த்தோம். அப்பொழுது அவர்கள் வீராணம் திட்டத்தை பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய பார்வைக்குக்கூட காட்டினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது அவர்களிடத்திலே நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 150 பைப்புகள் முதல் 300 பைப்புகள் வரை ஓரே நாளில் போடக்கூடிய திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். அது என்ன விலை இருக்கும் என்று கேட்டோம். அது கிட்டத்தட்ட பத்து லட்சம் ரூபாய் வரையில் இருக்கும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே அதுபோன்று இன்னும் நவீன இயந்திரங்களைக் கொடுத்தால், அடுத்த தேர்தல் வருவதற்குள், இன்னும் ஏழு மாதத்திற்குள்ளாகவே சென்னைக்கு வீராணம் தண்ணீரைக் கொண்டுவரும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்தப் பாலாறு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் கூட கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக பைப்புகளைப் போட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இருக்கும். அரசு இதை விரிவாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த பாலாறு திட்டத்தையும், வீராணம் திட்டத்தையும், நவீனரக யந்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு துரிதப்படுத்தி, விரைவாக சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிடுவது சிட்டி பண்ட ஆக்ட் பற்றி. இந்த சீட்டுக் கம்பெனிகளை நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே 1961 ஆம் ஆண்டு சீட்டுக் கம்பெனிகளைப் பற்றி ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் விசித்திரமான ஒரு சட்டமாக இருக்கிறது. எல்லா சீட்டுக் கம்பெனிகளும் அந்தச் சட்டத்திற்குள் வரவில்லை. யாராவது சீட்டு எடுத்து விட்டு பணம் கட்டிக்கொண்டிருந்தால், பின்னர் அவர்கள் அந்த சீட்டுக் கம்பெனிக்குள்ளே வரமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னொன்று, இந்த சீட்டுக் கம்பெனிகள் வைத்திருப்பவர்கள் 50 சதவிகிதம் பணம் கட்டினால் போதும் இவ்வளவு சீட்டுக்கு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் ஒருவர் சீட்டுக் கட்டினால், அந்த சீட்டுக்கு ஐந்தாயிரம் ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாதமும், இத்தமாதிரி பத்தாயிரம் என்று லட்சக்கணக்கானவர்களிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே இது வரையிலே மக்கள் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகப் பணம் இழந்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தோராயமாகத் தெரியவருகிறது. சென்னையிலே மானார்க் டிரேடிங் கம்பெனி என்ற ஒரு கம்பெனி. அந்த கம்பெனியில் 12 நபர்கள் கிட்டத்தட்ட 1,28,000 ரூபாய் வரை சீட்டு போட்டு இழந்திருக்கிறார்கள். உமா இன்வெஸ்ட்மெண்டு என்ற ஒரு

1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கம்பெனியில் கிட்டத்தட்ட 13 நபர்கள் இதே மாதிரி இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அளவிலே இழந்திருக்கிறார்கள். இதே போல் பலர் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை இழந்திருக்கிறார்கள். இந்த சிட்டி பண்டு ஆக்டிவ் மாறுதல் செய்வதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டை அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். சீட்டுப் போடுவதில் இப்பொழுது மக்களுக்கு ஒரு பெரிய மோகம் இருக்கிறது. பரிசுச் சீட்டு வாங்குவதில் உள்ள மோகம் குறைந்துவிட்டது. வங்கிகளிலே சீட்டுக் கம்பெனிகளை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசாங்கமும் இந்த மாதிரி சீட்டுக் கம்பெனிகளை வைத்து நடத்தினால், மக்களுக்கு பணம் போடுவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். அவர்கள் பணத்திற்கும் பாதகம் ஏற்படாவண்ணம் இருக்கும். அரசாங்கத்திற்கும் இதில் லாபம் கிடைக்கும் என்ற முறையிலே இதை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல நினைத்த விஷயத்தை நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ரேஸ் கோர்ஸைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காலையிலே அசெம்பிளியிலே ஒருவரும் இதுபற்றிச் சொல்ல வில்லையே. என்று கூட நினைத்தேன். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அங்கு சென்று ரகளை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறபோது, தவறுகள் நடந்திருக்குமேயானால், அரசு அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும். எதிர்பாராத விதத்திலே ஒரு குதிரை வருவது வழக்கம் உண்டு. ஆனால் இதில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அங்கே போய்க் கேட்டவுடன், ஆமாம், ஆமாம், நாங்களே அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், fishing in troubled waters என்று சொல்லுவார்களே, அதுபோல் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்குமோ என்று பொதுவிலே பார்ப்பவர்களுக்குத் தோன்றக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதைப் போல், இந்த மாதத்திற்குள் குதிரைப் பந்தயம் முடிந்துவிடப் போகிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி அரசாங்கம் விசாரிக்க வேண்டியது இல்லை என்று நினைக்கக் கூடாது. லட்சக்கணக்கானவர்கள் அதிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆகவே உண்மையாக அவர்கள் தவறுகள் செய்து இருப்பார்களேயானால், விசாரணை செய்து அரசாங்கமே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. நிதியைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியத்திற்கும் மாநில அரசுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினைகளைப்பற்றி நண்பர் திரு. ராஜமாணிக்கம் அவர்களும் சொன்னார்கள். பொதுவாக ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கக் கணக்குகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிதி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காக நாம் நிதி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல் கண பார்வை இழந்தவர்களுக்காக நிதி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல், தொழு நோயாளிகளுக்காக நிதி வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 7½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வறட்சி நிதி வசூல் செய்கிறோம். இப்படி சேர்க்கப்படுகிற நிதி எல்லாம் அரசாங்கக் கணக்கிலே கொண்டு வந்து வைக்கப்படவேண்டும். ஏனென்றால், பொதுவாகப் பேசுகிறார்கள். இப்படி

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பெயராலே வசூல் செய்யப்படுகிற நிதி அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கில் கொண்டுவந்து தணிக்கை செய்யப்படுகின்றதா? அப்படி இல்லை என்றால், என்ன முறையிலே அது தணிக்கை செய்யப்படுகின்றது? ஏனென்றால் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய எல்லாப் பணங்களும் சட்டமன்றத்தினுடைய கண்காணிப்பிற்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது நியதி.

(பிற்பகல் 5-20)

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களிடம் எவ்வளவு பணம் வந்தது, எவ்வளவு பணம் செலவாயிற்று என்பது தெரிய வேண்டும் என்பது மற்றொரு நியதி. இப்படி கோட்கணக்கான பணம் திரட்டப்படும்போது, அது எந்த நியதியின்கீழ் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் காட்டப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொரு நியதி. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சில மாதங்களுக்கு முன்பு பேசும் பொழுது அதிலே சில வன்முறைகள் கையாளப்படுகின்றன, சில நிபதிகள் கையாளப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். சட்ட மன்றத்தினுடைய கண்காணிப்பின்கீழே அந்த நியதிகள் கையாளப்படுகின்றனவா என்று சொன்னால், சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் என்னென்ன நியதிகள் இருக்கின்றன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, நான் இன்றையதினம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான முன்னறிவிப்பு கொடுத்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நாளையதினம் அதை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள். நான் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தஞ்சையிலே இன்றையதினம் 10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் தஞ்சையிலேயுள்ள.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நாளையதினம் எடுத்துக்கொள்வதாக உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறதினாலே இந்த வரப்பைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, கேட்க வேண்டாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையிலும், உணவு பற்றிய பிரச்சினை வந்திருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்று சொல்லாமல், வேண்டுமானால் அதில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பது உணவுப் பிரச்சினை பற்றித்தான். உணவுப் பிரச்சினைபற்றி நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருப்பதனால், நாளையதினம் உணவு அமைச்சரோ அல்லது முதலமைச்சரோ அதற்கு பதில் சொல்லலாம். இறுதி துணை மானியக் கோரிக்கையிலே இந்தப் பிரச்சினை வருகின்ற காரணத்தினால் தான் நான் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இதிலே உணவுக் கொள்முதலைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினை பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் இருந்தாலும், எனக்குச் சொல்வதற்கு உரிமையுண்டு என்று நான் கருதுகிறேன்.

1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரிவித்த பிறகு, இதை இங்கே சொல்லியிருக்கத் தேவை வில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சபையிலே நான் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' என்ற முறையிலே கூட தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று என்று நான் கேட்டேன். நாளையதினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள் என்று இந்த சபையில் தெரிவித்தார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாளையதினம் சபையிலே எடுத்துக்கொள்ளும்போது நேற்றையதினமே பதில் சொல்லி ஆயிற்றுத் தீர்ப்பு முடிந்துவிட்டது என்று தீர்ப்பு சொன்னால், நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்தது மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் மூலமாக. நான் என்ன தவறு செய்திருக்கிறேன் என்பதை துணைத் தலைவரவர்கள் எனக்கு 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' மூலம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே நீங்கள் என்ன தவறு செய்து விட்டீர்கள் என்பதல்ல பிரச்சனை. தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்'.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தீர்கள். அந்த நேரத்தில் அந்தப் பிரச்சினை நாளைக்கு வருமென்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பார் என்று சொன்னதையும் ஒப்புக்கொண்டீர்கள். அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். தவறு என்பதல்ல இப்பொழுது பிரச்சினை, ஒப்புக்கொண்ட பிறகு ஒப்புக் கொண்ட நீங்களே திரும்பவும் அதை எடுத்துப் பேசப் போகிறேன் என்று சொன்னீர்களே, அது தான் தேவையில்லாத பிரச்சினை என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் பேசுவதற்கு ஒன்றும் தடை கிடையாது. அதற்கு மேல் நாளையதினம் தலைவர் அவர்கள் அதை அனுமதிப்பாரா அனுமதிக்கமாட்டாரா என்பது வேறு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பிரச்சினையெல்லாம் உணவு பற்றிய பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தால் அதன் தொடர்புடைய.....

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, உணவு பற்றிய பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தினால், அதன் தொடர்புடைய ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறபொழுது, அது என் நினைவிலே வரும்பொழுது

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

நான் சொல்லுகிறேனே தவிர, அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதோ, அதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்பதோ, அது தவறு என்ற கருத்துப்பட சொல்ல வேண்டுமென்பதோ என்னுடைய கொள்கையுமல்ல, நான் அவ்வாறு சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திலும் இல்லை. ஏதோ ஒரு பிரச்சினை பற்றிப் பேசுப்போது, பலவிதமான பிரச்சினைகள் மனதிலே வருகின்றன. எனவே ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தேனே தவிர, அதை நாளையதினம் தலைவரவர்கள் அனுமதிப்பாரா அனுமதிக்கமாட்டாரா என்பது அவருடைய தீர்ப்பைப் பொறுத்தது. நான் உணவுப் பிரச்சினைபற்றிச் சொல்லுகிறபோது, தஞ்சையிலே இன்றைய தினம் கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகள் ஒரு பெரிய பேரணியைத் தஞ்சையிலே நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சையிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அவ்வாறு கூட்டம் போட்டு, பேரணி போட்டு செல்லக்கூடிய விவசாயிகள் அல்ல. அவர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத ஒரு துயரம் ஏற்பட்ட போது தான், அவர்கள் அப்படிச் செல்ல வேண்டிய ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டது, அப்படிச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த லெனியை அரசாங்கம் நிர்ணயித்தபோது, இந்தச் சபையிலும் பலரால் பேசப்பட்டு விட்டது. நான் இதேச் சபையில் அதைப்பற்றிப் பலமுறை பேசினேன். திரும்பத் திரும்ப நான் அதைப்பற்றியே பேசுவதற்காக நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். முதலில் 13 மூட்டை அளவிலேயே 10 ஏக்கர்களுக்கு மேலாக இருப்பவர்களுக்கு போடப்பட்டது. அப்பொழுதே இந்த லெலி அதுவும் இப்பொழுது திருக்கிற வறட்சியினால்தான் கொடுமையில் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். நேற்றியதினம் ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. விவசாயிகளுக்காக கடன் நிவாரண மசோதா என்ற மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த மசோதாவிலே என்ன சொன்னார்கள்? நம்முடைய மாநிலம் பூராவும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது, இப்பொழுது விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், கடன் தொகைகளை திரும்பக் கேட்டால், அவர்கள் தங்களுடைய கவனத்தை விவசாயத்திலே செலுத்த முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும், ஆகவே அந்தக் கடனை நாங்கள் நிவாரணம் செய்கிறோம் என்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே பொதுப்படையாக மாநிலம் பூராவும் வறட்சி பரவலாக நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அதிலே சில பகுதிகள் மிகவும் கடுமையான அளவிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். 'எங்களுடைய மாவட்டத்திலே போடப்பட்டிருக்கிற லெலி மிகவும் அதிகமான வெவியாக இருக்கிறது' என்று அண்மையில் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அதையே தான் நானும் சொல்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் லெலி மிக மிக அதிகமான லெலி, அப்பொழுது உணவு அமைச்சர் அவர்களையெல்லாம், நாங்கள் பார்த்து இதில் இருக்கிற கஷ்டங்களையெல்லாம் சொன்னோம், அப்பொழுது உணவு அமைச்சரவர்கள் "நாங்கள் லெலி என்ற அளவிலே 13 மூட்டை என்று போட்டிருக்கிறோம்" என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் எங்களுடைய விவசாயத் திற்கு வேண்டிய அளவு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டுமே, ஏக்கருக்கு 4 மூட்டை வேண்டுமே, சாப்பிடுவதற்கு மூட்டை வேண்டுமே என்ற அளவிலே

1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

6 மூட்டை என்று வைத்தால், மொத்தம் 18 மூட்டை கணக்கு உங்கள் லெவி வருமா? என்று கேட்டோம். தோராயமாக லெவி போட்டிருக்கிறோம் என்று தஞ்சையிலே சொன்னார்கள், சென்னையிலும் சொன்னார்கள். நாங்கள் தஞ்சையிலே நேரிலே சென்று அவர்களைப் பார்த்தபோது கூட, இதைச் சொன்னார்கள். தோராயமாக ஒரு லெவி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். உங்களால் எவ்வளவு முடியுமோ அதை, அதாவது 'லெவி வித்தவுட்டியர்ஸ்' என்று போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட, பேரவையிலே, 'லெவி வித்தவுட்டியர்ஸ்' அதாவது கண்ணீர் இல்லாத அளவிலே லெவி வாங்குவதுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம் என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அவர்கள் ஷெக்ஸ்பியரையெல்லாம் முழுமையாக நம்பினோம். உண்மையாகவே அவர்கள் அப்படித்தான் செய்வார்கள் என்று நம்பினோம். "உங்களுக்கு குறைபாடுகள் இருக்குமானால், மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரிடம் நீங்கள் முறையீடு செய்யுங்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்த முறையீடுகளைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து உண்மையாகவே உங்களுக்கு விளையவில்லையென்று அவருக்குத் தெரிந்தால் அவர்கள் அதற்குத் தகுந்த நிவாரணம் அளிப்பார்கள்" என்றும் சொன்னார்கள். நூற்றுக் கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு மனுக்கள் போட்டார்கள். என்னுடைய உறவினர் சார்பாக, அநேக உறவினர்கள் சார்பாக இதே மாதிரி பல மனுக்கள் போடப்பட்டன. என்னுடைய சிறிய தந்தையார் அவர்களுடைய வீட்டிலே ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சி. மொத்தம் 30 ஏக்கர் உள்ளது. அவருக்கு வயது 70 ஆகிறது. என்னுடைய அத்தையாருக்கு கிட்டத்தட்ட 80 வயதாகிறது. என்னுடைய பெரிய தந்தையாருடைய மனைவிக்கு வயது 70 ஆகிறது. அவருடைய வீட்டுக்கு லிளக் குடி என்ற கிராமத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி என்ற தாலுகாவிலே 30 ஏக்கர் உள்ள நிலத்தில் அவர்களுக்கு விளைந்ததோ 8 ஏக்கரில் மட்டுமே. அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றும் தாசில்தார் அவர்களுக்கும் மனுப்போட்டார்கள். ஆனால் அந்த மனுக்களுக்கு எந்த விதமான பதிலும் இல்லை. அந்த மனுவில் அவர்கள் "எங்களுக்கு விளையவில்லை, எங்களால் 13 மூட்டை லெவி கொடுக்க முடியாது, ஆகவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே தாசில் தாரை அனுப்பி விசாரணை செய்து என்ன கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் சொல்லுகிறாரோ, அந்த அடிப்படையிலே எங்களால் எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அதை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்" என்று எழுதினார்கள். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் அவர்களிடமிருந்து வரவில்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து பதிலேயில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய தாசில்தார் அவர்களும் பதில் போடவில்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களும் கருணை கூர்ந்தாரில்லை. யாரும் வந்து பார்க்கவில்லை. அதற்கு மேலாக 13 மூட்டை லெவி கொடுக்க வேண்டுமென்று வந்தது. 13 மூட்டை என்று பார்க்கும் போது விளைந்த மூட்டையிலே 140 மூட்டையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பாக்கியுள்ள 80 மூட்டையைக் கொண்டுபோய்ப் போட்டார்கள். 140 மூட்டை இருந்தது. அமைச்சரவர்கள் 4 மூட்டை ஒரு ஏக்கருக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். எங்களுடைய பாஷையிலே

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

சொல்லுவதாக இருந்தால், விதைக்கு வேண்டியது, அதற்கு அப்பால் 'அக்ஸ்க்ஸ்ரல் ஆபரேஷன்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே விவசாயத்திற்கு வேண்டியது. அவர்களுக்கு வேண்டிய 12 மூட்டையை வைத்துக்கொண்டார்கள். வைத்துக்கொண்ட பிறகு தாசில்தார் அவர்கள் அவருடைய துணைவியார் எல்லோரும் அவருடைய வீட்டுக்குப் போய் என்னுடைய சிறிய தந்தையார் அவர்களுடைய வீட்டுக்குப் போய் அவரிடத்திலேயிருந்து விதைக்காக தனியாக வைத்திருந்த கிட்டத்தட்ட 70 மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு போய், அவரைப்பற்றித் தப்பும் தவறுமாக அவரை 'அரஸ்ட்' செய்து விடுவோம் என்றெல்லாம் பயமுறுத்தி எனக்கு ராத்திரி அவரிடமிருந்து போன் வந்தது. இது மாதிரி கடுமையாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள் அவர்கள் அவ்வாறு கேட்டுப் பழக்கமிடிலாதவர்கள், கேட்கவேண்டிய அவசியத்திலும் இல்லாதவர்கள். அவர்களிடத்திலே போய் அந்த மாதிரிக் கடுமையாகப் பேசினார்கள் உடனே நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மறு நாளே கடிதம் எழுதி, இதிலுள்ள முகாந்தரத்தை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, கலெக்டருக்கு எழுதிய மனுவையும் அவர்களிடத்திலே கொடுத்தேன். கவனிக்கிறேன் என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். 4, 5 நாட்களாக கவனிக்கவில்லை. நாங்கள் கோர்ட்டுக்குச் சென்று ரிட் மனுவைப் போடுவதைத்தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லாத நிலையிலே நான் அவர்களிடத்திலே ரிட் போடுங்கள் என்று சொல்லவிட்டேன் வந்தேன். என்னுடைய சொந்தக் காரியம் என்ற காரணத்தாலே நான் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தால் நிச்சயமாக கவனித்திருக்க முடியும். மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னாலும் நிச்சயமாக கவனித்திருக்க 'முடியும்'. என்னுடைய சொந்தக் காரியம் என்ற காரணத்திற்காக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நான் அணுகிக் கேட்கக் கூடாது என்ற காரணத்தினாலே நான் கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை. அவர்களுக்கு அடுத்த ஆண்டுக்கு விதைக்கும், சாப்பாட்டுக்கும் இருக்கக்கூடிய நெல்லைப் பிறுக்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை. இதிலே நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது போல், கணக்கில்லாத ஊழல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் லெவிக்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கிறார்கள், பேராகஸ் சர்ட்டிபிகேட். லெவிக்கு உண்மையாகவே கொடுத்தவர்கள் சில பேர். லெவி சர்ட்டிபிகேட் என்று அடித்து சில மில்காரர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி அங்கே சிலில் சட்டனைல் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் லெவி சர்ட்டிபிகேட் அடித்து இல்லாத மில் மேலே போட்டு, இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 1½ இலட்சம் ரூபாய்க்கு அங்கே இருக்கக்கூடியவர்களைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பிடித்து அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? லெவி மாவட்டங்களிலிருந்து வருகிறார்கள் லாரிகளில் கொண்டு போக. மில்காரர்களிடமிருந்து எடுத்துப் போகாமல், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டுக்குப் போய், அங்கிருந்து பிடித்த ஒரு மூட்டைக்கு 10 ரூபாய் வாங்கி ஏற்றியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லும் இவையெல்லாம் நேரடியாக என்னிடத்தில் சொல்லி எனக்குத் தெரிந்தது. இப்படி மாவட்டம் பூராவும் எவ்வொரு விவசாயியிலுமைய மனத் தயரத்துக்கும் இந்த அரசாங்கத்தை ஆளாக்கி அங்கு இருக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான,

துணை வவர அறிக்கையின் மீது வலாட்சம்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு லெவி போட்டு இப்படிச் கசக்கிப் பிரிசிற்போது, அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமையை நான் புரிந்து கொள்ளாதவனல்ல.

(பிற்பகல் 5-30)

அரசாங்கத்திற்கு நான் வீரோதியும் அல்ல. அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறவன். 5½ லட்சம் டன் வேண்டுமே, தஞ்சை மாவட்டத் திலிருந்து 3 லட்சம் டன்னாவது கொடுக்க வேண்டாமா, லெவி போட்டாமல் என்ன செய்வது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அது நியாயந்தான். ஆனால் நெல் இல்லாத நேரத்திலே பார் கெட்டைப் போட்டுவிட்டு, எப்படியாவது கொண்டுவா என்று இங்கே இருக்கிற செயலாளர் கலெக்டரைக் கேட்க, இரண்டு லட்சம் டன் என்ன ஆயிற்று என்று கலெக்டரைச் செயலாளர் விரட்ட, கலெக்டர் ஆர். டி. ஓ. வை விட்ட, ஆர். டி. ஓ. தாசில்தாரை விரட்ட, அந்த தாசில்தார் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை விரட்ட, அவர்கள் தங்களுடைய பையை நிரப்ப 'நல்ல சமயமா, இந்த நழுவு விடாதே,' என்று பைகளை நிரப்ப இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுடைய விரோதத்தையும் அரசாங்கம் வீலைக்கு வாங்குகிறது. அதனால்தான் இன்றைக்கு தஞ்சாவூரிலே பத்தாயிரம் விவசாயிகள் எழுச்சி ஊர்வலம் நடத்துகின்றனர் என்பதை நான் அரசாங்கத்தினுடைய உண்மையான நண்பன் என்ற முறையிலே சொல்லக் கூடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்கைக் குறிப்பு என்று ஒன்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அக்கடெமிக்காக ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு உணவு-சுட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த திறமை உள்ளவர். நல்ல முறையிலே அவருக்குக் கொடுக்கப் பட்ட பணிகளை இதுவரையிலே நிறைவேற்றி இருக்கிறார் அபிவிருத்தியிலேயே மிகவும் சிறந்தவர் என்று பெயர் பெற்றவர் நமது திரு. மாதவன் அவர்கள். அவர்கள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் படித்தேன். கடந்த நாளைக்கு ஆண்டுமளாக எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் என்னவெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தோமோ, அவ்வளவும் உண்மை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்றமுறை இங்கே நான் பேசுகிற போது, இந்த உணவுக் கொள்கை தவறானது, எப்போது என்று சொன்ன பல குறிப்புகள் அநிலே வந்திருக்கின்றன. அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் உண்மை என்று ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமின்றி, இந்த உணவுக் கொள்கை மாறிக்கொண்டே வருகிறது, ஒரு தொடர்பான கொள்கை. நிலையான கொள்கை இல்லை என்று நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சரும், "எங்களுக்குத் தொடர்பான கொள்கை இல்லை என்பது தவறானது, தொடர்பான கொள்கை உண்டு, ஆனால் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் அமைக்கிறது" என்றார்கள். அப்பொழுது புல்லாங்குழல் உதாரணத்தையும் சொன்னார்கள். எதை மறந்தாலும் அந்த உதாரணத்தை மறக்க முடியாத அளவுக்கு அழகாச்சு சொன்னார்கள். மாறுதல்கள் தேவை, அந்தக் கருத்திலேதான்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1975 மார்ச் 24]

மாறுதல்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அது தொடர்பான கொள்கைதான் என்றார்கள். ஆனால் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் : ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அட் ஹாக் பேசிஸ் என்ற அளவிலே எங்கள் அரசே நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. மழை இருக்கக்கூடிய வேளையிலே ஒரு கொள்கை, மழை இல்லாத போது ஒரு கொள்கை, வறட்சி இருக்கிறபோது ஒரு கொள்கை என்று இப்படி உணவுக் கொள்கை மாறி மாறி வந்தகொண்டே இருக்கின்றது. தொடர்பான கொள்கையாக இல்லாமல், தொலை நோக்கு உணர்வு இல்லாத வகையில் அரசாங்கம் செயல்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் பல குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு குறிப்பையும் எடுத்துப் படித்துப் பார்க்கிறபோது, கிட்டத் தட்ட, நான் அந்த வார்த்தையைச் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஆனால் அரசுக்கு அது சரியல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இதைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது இன்னும் ஒன்று கூட பார்க்கிறேன். அவ்வப்பொழுது நாட்டிற்கு விஷயத்தைச் சொல்கிறபோது, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் இந்த உணவுக் கொள்கையைச் சொல்கிறார்கள். மூன்று முறைகள், முக்கியமான பாலிசியைப் பொறுத்த வரையிலே, முதலமைச்சர் அவர்களே நாட்டிற்குச் சொன்ன விஷயம், “ரேயல் புரொக்யூர்மென்ட் பிரைஸ் ஃபார் பாடி இன் டிசம்பர்” என்பது. அதுமட்டுமல்ல, அப்பொழுது தொழிலமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்களும், அப்பொழுது இருந்த உணவு அமைச்சரும் டெல்லிக்குச் சென்று பேசி வந்த போது, அதனுடைய கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் தெரிவித்தார்கள். அதற்கும் மேலாக, டிசம்பர் 12 ஆம் தேதி உணவுக் கொள்கை பற்றி ஒன்று சொன்னார்கள். அரிசி இன்ன விலைக்குத் தான் விற்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயம் செய்து, அதை மக்களுக்கு, சட்டமன்றத்திற்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை சரியானதாக எனக்குப் படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலையிலே கொள்முதல் செய்ய வேண்டும், அதைச் செய்த பிறகுதான் அரிசிக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதுதான் சரி. ஆனால் இந்தக் கொள்கை ஒத்துவராத அளவிலே இருக்கிறது. அதேபோல் பல கொள்கைகள். நாளைய தினம் அதைப் பற்றிப் பேசுவேன். ஆனால் அவர்களைப்பற்றி நான் தவறான முறையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். ‘அகடமிக்’ என்ற அளவிலே சொல்கிறேன். இப்படி அரசின் கொள்கையை ஒரு அமைச்சர் அவர்களே விமர்சனம் செய்து, கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக இந்த அரசின் கொள்கைகள் எல்லாம் சரியானவை அல்ல என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லியது நியாயம்தான் என்று சொன்னால், ஒரு ‘கேபினட் ரெஸ்பான்சிபிலிடி’ இருக்கிறது. அந்த கேபினட்டுக்கு என்ன ‘ரெஸ்பான்சிபிலிடி’ என்பதை ஆர். ஜே. வெங்கடேஸ்வரன் என்பவர் “காபினட் கவர்ன்மென்ட் இன் இண்டியா” என்ற புத்தகத்திலே எழுதியிருக்கிறார்.

“This principle means, according to Lord Morley,—
that every important piece of departmental policy is taken
to commit the entire Cabinet and its members stand or fall to-

1975 மார்ச் 24]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

gether. The Chancellor of the Exchequer may be driven from office by a bad despatch from the Foreign Office and an excellent Home Secretary may suffer for the blunders of a stupid Minister of War. The Cabinet is a unit—a unit as regards the Sovereign and a unit as regards the legislature. It gives its advice as a single whole both in the royal closet and in the hereditary or representative chamber..... The first mark of the Cabinet, as that institution is now understood, is united and indivisible responsibility'.

அதனுடைய பொருள், அமைச்சருடைய, அமைச்சரவையினுடைய கடமை என்னவென்றால், எல்லா அமைச்சர்களும் சேர்ந்துதான் அரசு, ஒவ்வொரு அமைச்சரும் தனித்தனியாக இயங்க முடியாது, எல்லா அமைச்சர்களும் சேர்ந்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பது. எனவே அரசினுடைய உணவுக் கொள்கை—பாலிசி ஸ்டேட்மென்ட்—இது காபினெட்டினுடைய டெசிஷன அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசி அன்றாடம் உபயோகப்படும் பொருள். அவ்வப்பொழுது உற்பத்தி, விநியோகம் இரண்டும் இருக்கிற நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான் காரியம் செய்யவேண்டுமே தவிர, சினசரி காபினட் கூடி, இந்தப் பிரச்சினையை முடிவு செய்யும் என்பது முடியாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: டிபார்ட்மெண்டில் அவ்வப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலவரத்திற்கு ஏற்ப கொள்கை எடுப்பதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக ஒரு கொள்கையைப்பற்றி, அரசு எடுத்த முடிவுகள்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விமர்சனம் செய்கிறார்கள். சொல்லப்பட்ட கொள்கைகள் முதலமைச்சர் அவர்களாலே சொல்லப்பட்டவை. எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் அமைச்சரவையாலே எடுக்கப்பட்டவை. அந்த அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி, தவறு சரி என்ற வாதத்திற்கு நான் வரவில்லை. ஆனால் அவர் சொல்லக் கூடிய கொள்கைகள்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் வெளியிட்ட எந்தக் கொள்கை தவறு என்று இப்பொழுது இருக்கின்ற உணவு அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்? அதை விளக்க வேண்டும்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான்கைந்து ஆண்டுகளாகச் செய்யப்பட்ட அவ்வளவு கொள்கையுமே அட் ஹாக் ரூல்ஸ் என்று முதல் பக்கத்திலே இருக்கிறது. அட் ஹாக் என்பது நிரந்தரம் இல்லாமல் அவ்வப்பொழுது சொல்லக்கூடிய கொள்கைகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அதைத் தான் நானும் சொல்கிறேன். நான் சொன்னதும் அதுதான். சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு உணவுக் கொள்கைகளை நாம் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஒரே பிடிவாதமான,

[மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 மார்ச் 24]

வைதீகக் கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று தான் நானும் சொன்னேன். அதைத்தான் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நான் படிக்கிறேன், நீங்களும் படித்திருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். “நமது உணவுக் கொள்கை இந்த இயற்கை சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது, நாம் பரபரப்பு அடைகின்றோம். அதற்கேற்ற புதிய உணவுக் கொள்கையை உருவாக்கி அமல் நடத்த முயலுகின்றோம். இந்த வறட்சி மாறி நல்ல விளைச்சலைக் கண்டவுடன் நமது உணவுக் கொள்கையை மாற்றுகின்றோம். விளைச்சல் மிகுதியாகி தேவைக்கு அதிகமாக உணவு தானியங்கள் கிடைக்கும்போது நமது உணவுக் கொள்கை பற்றி மறந்து விடுகின்றோம். இப்படி மாறி மாறி திட்டமிடாது செயல்படுவதை விடுத்து, நீண்டகால அடிப்படையில் தொலைநோக்கு உணர்வோடு உணவுக் கொள்கையைத் திட்டமிட்டு உருவாக்குவது நமது கடமையாகும் “rather than shuttle from one ad hoc strategy to another” இதைத்தான் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தோம். நான்கைந்து ஆண்டுகளாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது எல்லாம்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நீங்கள் சொல்வதுபற்றிக் கவலை யில்லை. இங்கே சொன்னதிலே என்ன தப்பு? பல மாநிலங்களிலே, தொடர்ந்து அகில இந்தியாவிலேயும் இப்படித்தான் செய்கொண்டு வருகிறோம். நிறைய விளைந்தவுடன் 1971லே நாம் டிஸ்டிரிபூஷனை விட்டுவிட்டோம். இப்பொழுது திடீரென்று பற்றாக்குறை வந்தவுடன் நாம் டிஸ்டிரிபூஷனை எடுக்கிறோம். இதிலே தொல்லை வருகிறது. வறட்சியினாலே திடீரென்று தொல்லை வருகிறபோது, டிஸ்டிரிபூஷனை எடுக்கிறோம். கஷ்டம் வருகிறது. விவரமாகச் சொல்லி, ஆட்சியினுடைய கொள்கை தவறு, இந்த ஆட்சியினுடைய கொள்கை மாற்றப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் கவலையில்லை. இன்ன கொள்கையிலிருந்து இன்ன கொள்கைதான் எடுத்திருக்கிறோம் என்று ஓரிடத்திலோபும சொல்லவில்லை. ஒருவார்த்தையை உன்னிப்பாக நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். எந்தக் கொள்கையையும் திடீரென்று எடுக்க வேண்டும், புதுதாக இந்தக் கொள்கை தப்பு, இந்தக் கொள்கை எடுபடும் என்ற வார்த்தையே அதிலே வரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களைப் போல ஓரளவிற்கு எனக்கும் சிந்தனை உள்ளவன் என்ற கருத்து உண்டு. அவர் எப்படிக்கருதுகிறார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர் சிறந்த சிந்தனையாளர் என்ற அபிப்பிராயம் எனக்கு உண்டு. அவர் சொல்லியிருக்கக்கூடிய அவ்வளவு கருத்துகளும் எனக்கு உடன்பாடானவை. ஏனென்றால் நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்த பல கருத்துக்களை....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது எல்லாம், உடன்பாடு இல்லாமல் இருக்கலாம். அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. சொன்ன கருத்தைத் திருப்பித்திருப்பிச் சொல்கிறார்கள். ஒரு ஆட்சியின் கொள்கை மாற வேண்டும், அதிலே குறை இருக்கிறது. நாம் அனைவரும், இந்த ஆட்சி இல்லை, எந்த ஆட்சியுமே ஒவ்வொரு

1975 மார்ச் 24] [மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்]

காலகட்டத்திலே தேவையான கொள்கையை எடுக்கிறது. அப்பொழுது சில கட்டத்தில் கஷ்டம் வருகிறது. அதுதான் அங்கே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 5-40)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். 'தொலை நோக்கான முடிவுகள் எடுக்கப்படவில்லை, நிரந்தரமான முடிவுகள் எடுக்கப்படவில்லை' என்று சொல்வதற்குக் காரணம்....

திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் : தலைவரவர்களே, இன்னொரு விளக்கம் எல்லா நில உடைகளும் அரசாங்கத்துக்கே சொந்தம் என்று சொல்லப்படும் ரூஷி நாட்டிலேயே நிரந்தரமான உணவுக் கொள்கை. இல்லை என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறித்திருப்பா என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தொலை நோக்கோடு உள்ள ஒரு உணவுக் கொள்கை வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். அதைத்தான் நமது உணவு அமைச்சர் அவர்களும் சொல்லுகின்றார்கள். அவர் சொல்லுவதைத் தவறு என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் எடுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் எல்லாம், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், முடிவுகள் எல்லாம் அவ்வப்பொழுது சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி, உள்ள நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு, டெம்பெரரி யாக அல்லது 'அட்-உறாக்' முடிவுகளாகத்தான் எடுக்கப்பட்டன என்ற கருத்து சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொலை நோக்கோடு ஆராயப்பட வேண்டிய கொள்கை என்பதில் ஆட்சிக்கு ஒரு கருத்து இருக்கிறது. நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கு ஒரு கருத்து இருக்கின்றது. அதைத்தான் ஆராய வேண்டும், சிந்திக்க வேண்டும். தொலை நோக்கோடு எடுக்கும் கொள்கை என்றால், எதிர் காலத்திலே உணவுப் பொருள்கள் விஷயத்திலே அரசாங்கமே ஏற்று வியாபாரம் என்பதுகூட தொலைநோக்குக் கொள்கையாக இருக்கலாம். அதிலே நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களிடையே கொள்கை என்ன?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேறு பிரச்சினைக்குத் திசை திருப்பப் பார்க்கின்றார். அதிலே இப்போது பேச விரும்பவில்லை. இது கடைசிப் பிரச்சினை. இதை முடித்து விடுகிறேன். இதில்கூட ஒரு 'அகாடமிக் டிஸ்சஷன்' என்ற முறையில் தான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே அரசியல்பற்றிப் பேச வரவில்லை. இதிலே சொல்லியிருப்பது பற்றி, கடைசியில் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"பல ஆண்டுகளாக பின்பற்றி வரும் ஏஜெண்டுகள் மூலம் நெல் கொள்முதல் செய்வது, அரிசி ஆலை அதிபர்களிடத்தில் நெல்லைக் கொடுத்தவிடத் தவிப்பது, நெல் அளவிற்கு ஏற்ற அரிசி அளவைப் பெற முடியாத அல்லல்படுவது; அரிசியின் அளவை அதிகப்படுத்த தரம் கெட்ட அரிசியைத் தருகின்ற முறைபை நீடிப்பது, ஏஜெண்டுகள் என்ற இடைத் தரக்காரர்களிடத்தில் மாட்டிக்கொண்டு முழிப்பது, தவறு செய்யும்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [1975 மார்ச் 24]

அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது—ஆக இந்தக் கொள்கைகளை எல்லாம் மாற்றினாலொழிய இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிசாரம் தேட முடியாது”

என்று இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த “முடிவானது முன்பு செய்யப்பட்ட காரியங்களிலே ஏதோ ஒரு குறைபாடு இருப்பது போன்ற உணர்வினை எதிர்க் கட்சியினருக்கும் மக்களுக்கும் கொடுக்கின்றது. அந்த நிலையில்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏதோ உணவுத் துறை பற்றி மற்ற அமைச்சர்கள் ஏதோ குறைகூறியிருப்பதைப்போன்ற ஒரு உணர்வினை ஏற்படுத்தப்பார்க்கின்றார். எங்களுக்குள் கலகம் மூட்ட முயற்சிக்கின்றார். அதிலே அவர் வெற்றிபெற முடியாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கலகம் செய்யவேண்டிய அவசியமும் இல்லை, அப்படிச் செய்யவேண்டிய நிலைமையும் இல்லை. ‘கேபினெட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி’ என்பது என்ன என்ற காரணத்திற்காகத்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள்மீது நல்ல அபிப்பிராயத்தையும் மதிப்பையும் கொண்டவன். கலகம் செய்ய முயற்சிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த அறிக்கை வெளி வந்திருக்கிறது. எங்கள் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்ட விஷயம்தான் இந்த அறிக்கையில் காணப்படுவது இப்போது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : விவாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிர்வாகத்தில் நடைபெற்ற தவறுகள் என்பதை பகிர்ங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அதிலே என்ன தவறு? கொள்முதலில் தவறுகள் செய்திருக்கின்றார்கள். ஏஜெண்டுகள் தவறிழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வழக்குகள் போடப்பட்டுள்ளன. ரெவின்யூ ரொகவரி ஆக்ட் படிக்கு அவர்களுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்கிறோம். தவறுகள் நடந்திருந்தால், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இவ்வளவு தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்று எதிர்க் கட்சியினர் பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நான்கைந்து ஆண்டு காலமாக இவ்வளவு தவறுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று பேசுகின்றார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முடித்துக்கொள்ளுங்கள், இன்னும் ஐந்து பேர் பேசவேண்டியிருக்கின்றது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான்கைந்து ஆண்டுகாலமாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இதைத்தான் சொல்லி வருகின்றார்கள். பணம் சம்பாதித்த அதிகாரிகள், பணம் சம்பாதித்த ஏஜெண்டுகள் என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டே வருகின்றார்கள். இவைகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. நடைபெறவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களானால், வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டே வருகின்றது என்ற கருத்துபடும்படி....

1975 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தவறான தகவல்களை, உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்களைத் தரத் தயாராயில்லை. அப்படியெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்று பலர் பேசுவதை நாங்களே கேட்டிருக்கிறோம். அதன் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, தவறு இழைத்தவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, ரெவின்யூ ரெகவரி சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். இவைகள் இல்லை என்று சொல்லத் தயாராயில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பொதுவாக இப்படி கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக நடந்திருக்கின்றது என்று....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கடந்த ஐந்தாண்டுகள் மட்டுமில்லை. கொள்முதல் என்று, எந்தெந்த ஆண்டுகளிலே யெல்லாம் நடந்திருக்கிறதோ, எங்கள் காலத்தில் மட்டுமில்லை, அதற்கு முன்பும்கூடச் சொல்லுகிறேன், எந்தெந்த ஆண்டுகளிலே கொள்முதல் என்று நடந்திருக்கின்றதோ அப்போதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் ஆட்சியிலே மட்டுமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முன்பு இருந்த ஆட்சிக் காலத்திலே நடந்திருக்கலாம். ஆனால் அது இப்போதும் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது என்பதைப்போன்ற ஒரு உணர்வு மக்களிடத்திலே, பொறுப்புள்ள எதிர்க் கட்சியினரிடம், ஏற்படுவது நல்லதில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில்....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி ஒரு உணர்வு என்று சொல்லவேண்டிய அவசியமே இல்லை. நடந்திருக்கின்றன என்று அறிந்து நாங்களே வழக்குகளைப் போட்டு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : ஆக, நாங்கள் சொன்னதெல்லாம் சரிதான் என்ற ஒரு உணர்வு ஏற்படுகிறது. நான் படித்த அளவில், ஒரு அரசு எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், ஒரு கேபினெட், அமைச்சரவை எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கும் முறைகளுக்கு மாறுபட்டதாக இதெல்லாம் நடந்திருப்பதாகவே என் மனத்தில் தெரிகின்றது. அது இல்லை என்றால், நீங்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். என் மனத்தில் பட்டதைத்தான் உங்களிடத்தில் ஆலோசனை என்ற முறையில் குறிப்பிட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்தினைப் பொறுத்த மட்டில், அமைச்சரவையில் மாறுபாடான கருத்துக்கள் இருப்பதாக நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆற்றிய உரையின் மூலம் பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி சூருகின்றார். பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி தருவதற்காகப் பேசவில்லை. ஆனால் அவர் இப்படிப் பேசியது பத்திரிகைகளில் வரும். “அமைச்சரவையில் இப்படிப் பட்ட பெரியதொரு கருத்து வேறுபாடு இருக்கின்றது” என்கிற அளவிற்கு இது பிரம்மாண்டமாகக் கற்பிக்கப்படும். இந்த அமைச்சரவையில் என்ன கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன : பல்லாண்டுகளாக எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் சொல்லிவரும் கருத்துக்களை, நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன்

112 1974-75 -ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 24]

போன்ற மிதவாதிகள் சொல்லிவரும் கருத்துக்களை, மிராசதாரர்களுக்கு வாதிடுகின்றவர்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை, விவசாயிகளுக்காக வாதிடுகின்றவர்கள் சொல்லி வரும் கருத்துக்களை, வாங்கிப்பிச்சுக்கும் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்காகப் பேசும் சமதர்டவாதிகள் கூறிடும் கருத்துக்களை—இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைத்தான் அமைச்சரவை ஆராய்ந்து, ஏற்பட்டுள்ள சங்கடங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து, அவைபற்றி உணவிலாகா மூலம் இந்த ஒரு அறிக்கையினைத் தருகின்றது. இதிலே என்ன கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியும் என்பதை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக இந்த அமைச்சரவையில் எடுக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தினால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளினால் இந்தந்தக் கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று எதிர்க் கட்சிகளினால் சொல்லப்பட்டதையே நான் குறிப்பிடுகிறேன். இது இல்லை என்று சொன்னால்....

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன், இவை பற்றி அரசாங்கம் அறிந்து, இந்த மன்றத்திலும் சரி, பேரவையிலும் சரி, இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது, தவறு இழைத்தவர்கள்மீது அவர்கள்மீது வழக்குகள் போடப்பட்டுள்ளதையும் இந்த மன்றத்திலும் சட்டப் பேரவையிலும் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இதற்கு மேலே புதிதாக என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்துவிட்டு இனி என்ன கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்து அதுபற்றி இங்கே இதிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதைப் பார்த்துவிட்டு, 'இது சரியில்லை' என்று சொன்னால் பரவாயில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கோளாறே இல்லை என்று இல்லாமல், நடைபெற்றுக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கோளாறுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றதைத்தான் சொல்லுகிறேன். கோளாறுகள் நடைபெற்று அதற்காக வழக்குகள் போட்டிருப்பதையும் அறிவேன். 'கேபினெட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி' என்ற முறையில் அமைச்சரவையில் பேசிமுடிவெடுக்கும் போது, இப்படி ஒரு அறிக்கை வரும்போது, அதுபற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்ற அகாடெமிக் இண்டரெஸ்டில்தான் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கேடஸ்வர தீக்ஷிதர் : தலைவரவர்களே, இந்த சப்ளிமெண்டரி மானியக் கோரிக்கைமீது என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விழைகிறேன். நாட்டிலே இந்த வருஷத்திலே வரவு செலவுத் திட்டமெல்லாம் வறட்சியைப்பற்றியே இருக்கின்றது. கவர்னர் உரையிலும் சரி, வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் சரி, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலும் சரி, எல்லாம் வறட்சி பற்றித்தான் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னும் வறட்சி தீர்ந்தபாடில்லை. எல்லா வறட்சியும் தீர்ந்தபாடில்லை. இந்த மாநிலத்திலே எல்லா மாவட்டங்களையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு. சிலவற்றை வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி, சில வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது

1975 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

தான். எப்படிப் பிரித்திருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால், நீர்ப்பாசனம் உள்ள பகுதிகள், முக்கியமாக காலிரி, பவானி, பதிய பவானி திட்டத்தின் கீழ் வந்த ஆயக்கட்டுகள், இதுமாதிரி பகுதிகளையெல்லாம் வறட்சியால் பாதிக்கப்படாத பகுதிகள் என்று பிரித்திருக்கும்போது, இந்த ஆயக்கட்டில் திருச்சி மாவட்டத்திலும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், சேர்ந்துள்ள பகுதிகளில், காலிரி பாயும் பகுதிகளிலே சரியான அளவில் நம்மால் பாசனத்திற்கு நீர் தரமுடியாத நிலை இருக்கிறது. சரியான மழை இல்லை. அணைக்கட்டிலே தண்ணீர் இல்லை என்பதை யெல்லாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். நெல் பயிரைப் பெறுத்தவரை எப்போதும் ஜலம் கிடைக்க வேண்டும். ஏதோ ஓரளவிற்கு இரண்டு நாள் அல்லது மூன்று நாள் காயப்போடலாம், அதற்கு மேலே நிலத்தைக் காயப்போட்டால், விளைச்சல் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்படும். அப்படி இருக்கும்போது, திருச்சி மாவட்டத்திலும் சரி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் சரி, முறை வைத்துத் தண்ணீர் விடப்படும் காலத்திலும் கூட 'டெம்ப்' எண்டில் உள்ள பகுதிகளுக்குச் சரியான முறையில் ஜலம் பாய்வதில்லை. அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாவற்றையும் நம்பிக்கொண்டுதான், தங்களிடம் உள்ள அவ்வளவு பணத்தையும், சொல்லப் போனால் விதை நெல் முழுவதையும் அங்கே போட்டுவிடுகின்றார்கள். பின்னால் நீர் கிடைக்கவில்லையென்றால் அவர்கள் கதி என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். இப்போது வறட்சி நிவாரண வேலைகள் என்று ஏற்பட்ட பிறகு, வறட்சி உள்ள பகுதிகளுக்கு வறட்சி இல்லாத பகுதிகளிலிருந்து ஏராளமானவர்கள் போய் ஏதோ வேலை செய்ய வேண்டும் என்று பேசுகின்றார்கள். திருச்சியிலிருந்தும் தஞ்சாவூரிலிருந்தும் அங்கே போகின்றார்கள். அப்படி ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வரும்போது, பத்து நாள் முடியக்கூடிய வேலைகள் மூன்று நாட்களிலே முடிந்துவிடுகின்றன. எதையோ நம்பி வருகின்றார்கள். வேலையும் சிக்கிரம் முடிந்துவிடுகிறது, கையில் இருப்பதையும் செலவழித்து விட்டு பிறகு கஷ்டப்படுகின்றார்கள் அவர்கள். திரும்பிப் போகும்போது அவர்கள் கையில் ஒன்றும் இருப்பதில்லை. இப்போது வறட்சி நிவாரண வேலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவோ வேலை கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால் வலுதியால் பாதிக்கப்படாத பகுதிகளிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை ஒன்றும் இல்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு கின்றார்கள். வேலைகளைக் கொடுப்பதில் வறட்சிப் பகுதியிலுள்ள தொழிலாளர்கள், வறட்சி இல்லாத பகுதியிலுள்ள தொழிலாளர்கள் என்று வித்தியாசம் பார்க்கக் கூடாது. வறட்சி இல்லாத பகுதிகளிலும் செய்து முடிப்பதற்கு எவ்வளவோ வேலைகள் இருக்கின்றன. வாய்க்கால் வெட்டுவது போன்ற வேலைகள் இருக்கின்றன. நான்கைந்து மாதங்கள் கழித்து அவற்றைச் செய்தற்குப் பதிலாக அங்கேயும் இப்போதே அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு செய்தால், அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் வேலைவாய்ப்புக்கள் ஏற்படும். இப்படிப்பட்ட வேலைகளைத் தஞ்சாவூர் ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லாவில் ஏற்று நடத்தக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக திருச்சி மாவட்டத்திலே ஏற்கெனவே இப்போது புதிதாக கிட்டத்தட்ட 4 அல்லது 4½ ஆயிரம் ஏக்கருக்குமேலே விவசாயத்திற்கு வழி செய்திருக்கிறோம். மழை காலத்திலே கிழக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே ஏராளமான மழை பெய்து, அங்கே வெள்ளக் காடாக ஆகிவிடுகிறது. இதையொட்டி, திருச்சி மாவட்டத்திலே ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேலே

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1975 மார்ச் 24]

ஆயக்கட்டுடைய ஒரு வாய்க்கால உருவாக்கக் கூடிய நிலைமை பற்றி விவசாயிகள் எல்லாம் மனு கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இப்படி கிழக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டப் பகுதிகளிலே வெள்ளக்காடாகப் போடும் நிலையில், காவிரிப் பாசனத்திற்கு முக்கியமாக இருக்கிற மேட்டூர் அணைக்கட்டிலும் அதிக அளவிற்குத் தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. அதன் சாரணமாக அதன் வடிகால் பகுதிகள் எல்லாம் நல்ல பலனை அடையலாம் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, சர்க்கார் அந்த விவசாயிகள் பலன் பெற வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு, அவர்களுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் திட்டம் ஒன்றை இப்போது நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 5-50)

அங்கே இருந்த விவசாயிகள் என்ன செய்தார்கள்? ஒரு சில நல்ல காரியங்கள் செய்யும்போது, சில நேரங்களில் பாதசம்கூட ஏற்படலாம். ஒரு 100 பேரில் 60 பேருக்கு நன்மையும் 40 பேருக்கு பாதகமும் ஏற்படலாம். அதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தினாலே சில வாய்க்கால்களிலே பாதகம் ஏற்படுகிறது. அதுவே முக்கியமாக மலட்டூர், 4 ஆயிரம் ஏக்கர் பாயக்கூடிய, காவிரியின் மத்தியிலே கொள்ளிடத்திலே உள்ள வாய்க்காலிலே ரொம்பப் பாதகமாக பாதசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருடத்தில் சரியான நிலைமையில்தான் அங்கே கட்டுகின்ற அந்த டேமை அதில் கொண்டிப்பாய் இணைத்தால்தான், அடுத்த வரும் 4 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களிடத்தில் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் எந்தவிதவிதத்தியாசபூமில்லாமல் ஒன்று சேர்ந்து மனுச் செய்துகொண்டோம். அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதை இன் வெஸ்டிகேஷனுக்கு விட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 3 அல்லது 4 மைல்களுக்கு வாய்க்கால் அமைத்து, 300 அல்லது 400 கியுசெக்சு நீர் பாய்வதற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடவேண்டும். இதனால் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் பயன் அடைவார்கள். உற்சிப் பகுதிகளிலே ஏதாவது வேலை செய்து பிழைக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பும் அவர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கும். கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களும் விவசாய தொழிலாளர்களும் அங்கு வேலை செய்து பிழைப்பார்கள். வாய்க்கால் இன்வெஸ்டிகேஷன் முடிக்கின்ற அளவில் இருக்கின்றது. அந்த வாய்க்கால் வேண்டும் என்று பெடிஷன் கொடுத்து இன்வெஸ்டிகேஷன் ஆகியிருக்கின்றது. அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை, அந்த வாய்க்கால் வேலைகளை ஆரம்பித்து துரிதமாகச் செய்தால் கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் ஏக்கர் பாதிக்கப்படாமலிருப்பது மட்டுமல்லாமல், மேலும் ஒரு இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்குப் புதிய ஆயக்கட்டு அதிலே உருவாகிவிடும். நமது உணவு தானிய உற்பத்தியும் ஜாஸ்தி ஆகிவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் மின்சாரத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். மின்சாரம் பெறும் விவசாயிகளுக்கு அடிஷனல் டெப் பாசிட் இல்லை என்று சர்க்கார் உத்தரவாதம் இருந்தும் அதை ஓரளவுக்கு நிறைவேற்றி வைக்கமுடியவில்லை. அத்துடன் வீட்டு மின்சார இணைப்புக்குக் கேட்கிற பெப்பாசிட்டுடைக் கட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். எலக்டிரிசிடி போர்டில் கட்டவேண்டும் என்று

1975 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

வற்புறுத்துகின்றார்கள். நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் டொமெஸ்டிக் இணைப்புகளும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். இந்த வறட்சிக்காலத்திலே 100-க்கு 80 பேர்களுக்கு வேறு ஒரு உத்தியோகமும் கிடையாது. இந்தத் தொழிலைத்தான் நம்பியிருக்கின்றார்கள். ஒன்று விவசாயத் தொழிலாளிகளாக இருக்க வேண்டும் அல்லது நிலம் குத்தகை எடுத்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் அல்லது நிலமே சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த வறட்சிக் காலத்தில் வருமானம் இல்லாத பேர்வழிகள் நிறையபேர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் டொமெஸ்டிக் பர்பஸூக்காக உள்ள இணைப்பிற்கு அடிஷனல் டெப்பாசிட் கட்ட வேண்டும் என்றால், இந்தக்கஷ்டகாலத்தில், வறட்சிக் காலத்தில் ரொம்ப கஷ்டப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் ரொம்பத் தாராள மனது பண்ணி இந்த டெப்பாசிட் தொகை வசூலை ஓரளவுக்கு நிறுத்தி வைத்தால், ஏராளமானவர்கள், நூற்றுக்கணக்கானவர்கள், ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இந்த நிலைமையைச் சமாளிப்பார்கள், சவுகரியமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பெரிய பணக்காரர்களைப் பற்றிக் கவலையில்லை. மில் ஒளர்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் ரூ. 4 அல்லது ரூ. 10 என்ற அளவில் கொடுப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நேரம் ஆகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: அது மட்டுமல்லாமல், இதிலே வேறு என்ன பண்ணியிருக்கின்றார்கள்? இந்த மீட்டர் வாடகை பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் முதலிலே 50 பைசா என்று இருந்தது. 75 பைசா, ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று இப்போது வளர்ந்திருக்கின்றது. அதற்கான வாடகையாக ஒரு 5 வருடகாலத்திற்குச் செலுத்திவிட்டால், அந்தத் தொகை மீட்டரின் விலைக்கும் மேலாக ஓடிவிடுகிறது. நமது சர்க்கார் வியாபாரம் செய்கின்ற முறையில் இல்லை. ஜனங்களுக்கு நன்மை பண்ணவேண்டும். ஜனங்கள் பணம் இல்லாதிருக்கிறார்கள். ஆகவே வீசைக்கும் சரி, விவசாயத்திற்கும் சரி, அரசாங்கம் மீட்டர் போட்டு, அதற்கு வாடகையாக வாங்குகிறது. அந்த வாடகையை ஒரு பத்து வருடகாலம் வாங்கியிருப்பின், அதற்கு ஒரு கண்ட்ரோல்டு இன்ட்ரஸ்ட் போட்டு கணக்கு பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், அது மீட்டர் விலையைவிட அதிகமாகப் போய் விடுகிறது. என்னுடைய கணக்குப்படி, ஒரு 6 வருடத்திற்கு வாடகை வசூலித்தால் அந்த மீட்டருக்கு வாடகையே வாங்கக்கூடாது என்று வந்துவிடும். விவசாய இணைப்புதாரர்களுக்கும் சரி, டொமெஸ்டிக் பர்பஸூகும் சரி, அந்த மீட்டர் வாடகையை அவர்களுக்கு நிறுத்திவிட்டால், ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். நான் இதற்கு முன்பு கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், சேட்டுகளுக்கு வட்டியாகக் கொடுப்பார்கள், கணக்கில்லாமல் அவர்கள் வட்டி வாங்குவார்கள் என்றும் ஜனங்கள் இம்சைப்படுவார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாதிரி இது ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக ஆகிவிடுகிறது. அப்போது ரூ. 75 ஒரு மீட்டர் விலை என்றால், அதற்கு வாடகையாகச் செலுத்தியது கிட்டத்தட்ட ரூ. 150, ரூ. 200

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1975 மார்ச் 24]

ஏன் கிட்டத்தட்ட ரூ. 300-க்குக்கூட கணக்கு வருகிறது. வருவிக்கக்கூடிய அளவு ரொம்ப அதிகமாக இருப்பதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி, இன்னொரு விஷயம். டெபாசிட் கட்டியவர்களுக்கு 'லாஸ்' ஏற்படுகிறது. 1969-லிருந்து கட்டிவருகிறார்கள், டெபாசிட் ரூ. 500 என்று கூட கட்டியிருக்கின்றார்கள். அதற்கு வட்டிக் கணக்குவரவில்லை. அதற்கான கணக்கை எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இந்த வட்டித் தொகையை இன்னும் கொடுக்காமலிருக்கின்றார்கள். அதைக் கொடுத்தால் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, வறட்சிப் பகுதிப் பற்றி முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கின்றேன். நான்கு பேப்பரிலே பார்த்தேன். நகராட்சிகளுக்கெல்லாம், முதலமைச்சர் அவர்கள் 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னால் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஏதோ கேட்கிறோம் என்று. எங்கள் பூரூர்தி நகராட்சியில் ஒரு 20 வருட காலத்திற்கு முன் டாக்டர் ராஜன் அவர்கள் காலத்திலே குடிநீர் வசதி செய்ததாக இருக்கிறது. ஜனத்தொகைதான் விருவிரு வென்று ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றதே, வளர்ந்த வருகின்ற ஜனத்தொகையைப் பார்த்தால் பயங்கரமாக இருக்கின்றது. அந்தக் காலத்திலே இருந்ததையும் இந்தக் காலத்திலே இருப்பதையும் பார்த்தால், முனையில் ஒரு பங்குகூட இன்றைக்கு 'சர்வ்' பண்ணும் அளவுக்கு இல்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: தலைவரவர்களே, மொத்தம் நான்கு குழந்தைகள். மூன்று பெண்கள். ஒரு பையன். பிள்ளை பிறந்து ரொம்ப நாளாகி விட்டது. ஆக மொத்தத்தில் நான்கு குழந்தைகள் இருக்கின்றன.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்பற்றி நான் கலெக்டர் அவர்களிடத்திலே போய்ச் சொன்னேன். இப்போது வறட்சிக் காலம், ஏராளமாகச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. எங்களுக்கு ஒன்பது அரிஜன 'ஸ்டீட்டஸ்' இருக்கின்றன. அந்த அரிஜன ஸ்டீட்டஸ்காவது ஹெல்ப் பண்ணுங்கள் என்று கேட்டேன். வறட்சி நிவாரணப் பணத்திலிருந்து ஏதாவது ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்டேன், அவர், "உங்கள் பகுதி காவிரிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றது. அதனால் அது வறட்சிப் பகுதியில் சேரவில்லை" என்று சொன்னார்கள். நானும், "வந்து பாருங்கள்" என்று சொன்னேன். பாதிக்கு மேல் வீணாகிவிடுகிறது. அவரும் வந்து பார்த்தார்கள். விளைச்சல் குறைந்து கொண்டு போகிறது. அதையும் அவர்கள் பார்த்துக் குறித்துக் கொண்டு சென்றார்கள். நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்துப் போயிருக்கின்றார்கள். எல். ஜி. சி. உதவி பெற்று கடன் பெற்று குடி தண்ணீர்க் குழாய்கள் போடவேண்டும். தார் ரோடு எல்லாம் திட்டம் போடுவதிலேதான் இருக்கிறதே தவிர, இப்போது இருக்கின்ற நிலவரத்தைப்

1975 மார்ச் 24] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர திக்ஷித்]

பார்த்தால், இப்போது கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாகத் தான் இருக்கிறது. அதில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் பலவிதமான தொந்தரவுகள் இருப்பதனாலே இப்போதைக்கு டெம்பரரியாக, எங்களுக்கு வேண்டாம், எங்கள் அக்கிரஹாரத்திற்கு வேண்டாம், அந்த அரிஜன் ஸ்டீர்ஸ்குச் செய்து கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். எங்கள் நகராட்சியிலே கூட நாங்கள் அரிஜனப் பகுதிக்கு வரியே போடுவதில்லை. 105 ஆண்டுகளாக எந்தவிதமான வரியும் கிடையாது. ஆனால் சௌகரியம் செய்யும்போது மட்டும் எல்லோருக்கும் செய்வதுபோலத் தான் செய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. அந்த இடத்திலே சாதாரண காலத்திலே வருகின்ற தண்ணீர், அதில் போரிங் பைப் போட்டிருப்பதில், ஒரு 20 அடி லென்ட் தண்ணீர் இறங்கிவிட்டாலும்கூட, மேலே வரமாட்டேன் என்கின்றது. இந்த வறட்சிக் காலத்தில் வாரத்திற்கு பத்து பம்புகளாவது போட வேண்டும். லட்சக்கணக்காக, கோடிக்கணக்காக ரூபாய் செலவு செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஆயிரக் கணக்கான ரூபாயாவது செலவு செய்ய கலெக்டர் அவர்கள் உத்திர விட்டால், ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். நான் எங்கள் மாவட்டத்திலே சில நாட்களுக்கு முன்னால் உடையார் பாளையத்திற்குப் போயிருந்தேன். ஜெயங்கொண்டத்திற்கு காவிரித் தண்ணீரை 15 நாட்களில் கொண்டு போயிருக்கின்றார்கள். அதே மாதிரிச் செய்வதாக உறுதி மொழியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக செட்டியார் ஒருவர் ரூ. 10 ஆயிரம் டொனேஷன் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். துரிதமாக எடுத்தச் செய்ய வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இந்தப் பகுதி ஜெயங் கொண்டத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 2½ மைல் தூரத்தில் தான் இருக்கின்றது. குழாய் கூடிய சீக்கிரத்தில் கொண்டு வரலாம். அங்கே பெண்கள் குடிநீருக்குப் படுகின்ற கஷ்டத்திற்கு கணக்கே இல்லை. ஜலத்தைக் கண்ணால் பார்த்தாலே கும்பல் கூடி விடுகிறது சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. பெரிய 'வார்' வந்துவிட்டது போல் இருக்கின்றது. இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குடிநீர் திட்டத்திற்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சர்மலிங்கம் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபோது, உறுதியளித்திருக்கின்றார்கள். அப்படியிருந்தும் என் இன்னும் வரவில்லை என்று மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்ய வேண்டாம், ஆயிரக்கணக்கிலாவது செலவு செய்து எங்கள் பேரூராட்சிகளுக்கு, பஞ்சாயத்துகளுக்கு இந்த வறட்சியைத் தாங்கக்கூடிய அளவுக்காவது செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரொம்ப நேரம் ஆகிவிட்டது. தலைவரவர்களுக்கு ரொம்ப இம்சை கொடுத்துவிட்டேன் போலிருக்கிறது. நீங்கள் சில நேரங்களில் முக்கால் மணி நேரம் கூட கொடுக்கின்றீர்கள். நாங்களும் அரசுக் கொள்கைகள் மீது விளக்கமாகப் பேச வேண்டியிருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இம்மைப்படுத்துவது என்பதில்லை. இன்னும் 3, 4 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். பிறகு முதல் மைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தைக் கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 24]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் சொன்ன கருத்துக் களையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொண்டு, ஸ்டீக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்காவிட்டாலும், சில ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயாவது செலவழித்து வறட்சி நிவாரண வேலையாகச் செய்ய உடனடியாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கு உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்தமைக்காக நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

[பிற்பகல் 6-00]

திரு. செ. முத்தசாமி: தலைவர் அவர்களே, 1974-75-ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளிலே ஆசிரியர்களுக்கு மாதா மாதம் முதல் தேதியிலே சம்பளம் கொடுப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 3.12 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு அடுத்தார்போல், இருக்கக்கூடிய இனத்திலே, இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய 23 இலட்சம் ரூபாயில் 5,79,000 ரூபாய் மிச்சப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இது எந்த அடிப்படையிலே மிச்சப்படுத்தப் படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் கல்வித் துறையிலே ஒதுக்கப்படுகிற நிதி, அதாவது தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற இனங்களுக்கும் வழங்கப்படுகிற நிதி எப்போதும் வழக்கமாக மிச்சப்படுகிறது. கல்வித் துறையிலே ஒதுக்கப்படக் கூடிய நிதி, நியமனங்களுக்கும், மற்ற வகைகளுக்கும் ஒதுக்கப்படக்கூடிய நிதி எப்போதும் வழக்கமாக மிச்சப்படுத்தப்படுகின்றது. காரணம், ஜூன் மாதத்திலிருந்து நியமனம் செய்வதாக நிதியை ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் நியமனம் அடுத்த ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலே செய்யப் படுகின்ற காரணத்தினால், எப்போதும் அவர்களுக்கு வழக்கமாகக் கொடுக்க வேண்டிய சம்பளம் மிச்சப்படுத்தப்பட்டு, இது மாதிரி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய குறைகள் எதிர் காலத்திலே நீக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'பி' விங் ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லுகிறார்கள். 1-4-70-க்கு முன்னர் இரு பிரிவுகளாக இருந்தார்கள். 'ஏ' விங் என்றும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு என்றும், அதற்குப் பின்னர் 'ஏ', 'பி' என்ற இரு பிரிவுகளாகவும் ஆக்கினார்கள். அதைப்பற்றி முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று பலமுறை கேட்டு, 4 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 1974 இறுதியிலே அவை இரண்டும் தனித்தனியே இருக்கும் என்று முடிவெடுத்தவிட்டார்கள். ஒரே பாடத்தைச் சொல்லித் தருகிறோம். ஒரே பாடத்திட்டத்தை வைத்துச் சொல்லித் தருகிறோம், ஒரே வகுப்பில் இரு பிரிவுகளிலும் ஒரு ஆசிரியர் 'ஏ' விங் என்றும் இன்னொரு ஆசிரியர் 'பி' விங் என்றும் இருவேறு விதமாக வைத்திருப்பது கல்வித் துறையிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது நீக்கப்பட வேண்டுமென்று பல தடவை சொல்லியும்கூட, இப்போது திடீரென்று தனித்தனியே வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 'பி' விங் ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், தனியாக சர்வீஸ் ரூல் பின்னால் வெளியிடப்படும் என்கிறார்கள். நான்கு ஆண்டு முயற்சிக்குப்

1975 மார்ச் 24]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

பிறகு அவர்கள் எப்படி வைக்கப்படுவார்கள் என்று பின்னால் இடப்பட்ட உத்தரவிலே சொல்லப்பட்டது. டி.எ.ஓ. பதவிகள் 30 சதம் அளிக்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த உத்தரவு வந்த பிறகு 4 டி.எ.ஓ. பதவிகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு டி.எ.ஓ. பதவிகளும், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளுடைய பொறுப்புகளும் 'ஏ' விற்கிலே பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களுக்கே தரப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, இந்த 'பி' பிரிவிலே இருக்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இதை நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு ஆணை வெளியிடப்படுகிறது. ஆணையினுடைய அடிப்படையிலே உத்தரவாதம் வழங்கப்படுகிறது. வழங்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய உத்தரவாதத்தை அமல் படுத்தவில்லை என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 'பி' வில், 'ஏ' வில் என்று சொல்லும் போது, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? இங்கு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? ஒவிய ஆசிரியர்களிலும் இரண்டு பிரிவினரையும் இணைப்பதிலே என்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன? ஏந்தப் பிரிவினருக்குப் பிரச்சினை இல்லை? ஒரே ஒரு பிரிவினருக்கு மட்டும்தான் பிரச்சினை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே தலைமை ஆசிரியர்களை மட்டுமே இணைத்து விட்டார்கள். கெஜபட்ட அந்தஸ்தில் இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களை இணைத்துவிட்டார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் தனியாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய பொருளே புரியவில்லை. ஏற்கெனவே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய சலுகைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு, இரண்டையும் இணைத்து விடுவதுதான் முறையாகும். ஆனால் இணைப்பதிலே பெரிய சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று நீண்டகாலம் பேசி வந்தபிறகு தனித்தனியே இருந்து கொள்ளலாம்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 'ஏ' வில், 'பி' வில் என்று இரண்டு பிரிவினர்களும் இணைய வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு எந்தக் கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. இரண்டு பிரிவினர்களும் இணைய முன்வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். எந்த ஒரு தன்மையைச் சொன்னாலும் 'ஏ' பிரிவினருக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளதை 'பி' பிரிவினர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். 'பி' பிரிவினருக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளதை 'ஏ' பிரிவினர் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஏதேனும் ஒரு முறை வகுத்து இரண்டு பிரிவினர்களும் தாராளமாகக் கையெழுத்துப் போட்டு, இனிமேல் நாங்கள் தகராறே பண்ணமாட்டோம் என்று சொன்னால், நாங்கள் இணைக்கத் தயார். ஆனால், இதுவரையிலும் கத்தை கத்தையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு விதியை நாங்கள் 'ஏ' பிரிவினருக்கு வகுத்தால், 'பி' பிரிவினர் அதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. 'பி' பிரிவினருக்கு ஒரு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1975 மார்ச் 24]

விதியை வகுத்தால், 'ஏ' பிரிவினர் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால், ஏதேனும் ஒரு முறை வகுத்து இரண்டு பிரிவினரும் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், மறுபடியும் ஒன்றாக இணைக்க நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். இப்பொழுது அந்த நிலை இல்லை என்பதுதான் ரெக்கார்டு. இங்கே கல்வி மானியக் கோரிக்கை வரும் போது நான் விரிவாகச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு 'பி' வங்கிலே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். பட்டதாரி ஆசிரியர்களிலே யிருந்து செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் வரை, தலைமை ஆசிரியர்கள் உட்பட, எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பு கிறார்கள். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு எந்தவிதமான மாறு பாடான கருத்துக்களும் இல்லை, அவர்கள் விரும்பினால் செய்வோம் என்று சொல்வது ஒரு நல்ல கருத்தாகும். அவர்கள் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இணைய வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். எப்படி இணைப்பது என்று பார்க்கிறபோது தான் 'ஏ' பிரிவினருக்கும் 'பி' பிரிவினருக்கும் தனித்தனியே தகராறு இருக்கிறது. இவர்களைத் தனியாக வைப்பதில் தான் எங்களுக்குச் சங்கடம். இப்படி 'பி' பிரிவு, 'ஏ' பிரிவு என்று வைத்துக்கொண்டு, 'ஏ' பிரிவா, 'பி' பிரிவா என்று சங்கடமில்லாமல் ஒரே பிரிவாக இருந்தால், அரசுக்கும் நல்லது. ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு அந்த இரண்டு சாராருமே இடம் தராத தன் காரணமாகத்தான் இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆனது. 'பி' பிரிவில் இருப்பவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பணி நிலைமைகள் கெடாமல் எந்த அளவுக்கு வரவேண்டுமென்று தனியாக கவனித்து, 'ஏ' பிரிவில் உள்ள அவ்வளவு சலுகைகளையும் அவர்கள் பெறுவதற்கு தெளிவான முயற்சி எடுக்கலாம் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக் கிறோம். ஒரு பிரிவினர் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வையுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பிரிவினர் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வையுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பது யார் என்று தான் தெரியவில்லை. இரண்டு பிரிவுகளும் சேர்ந்து நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டோம் என்று ஒப்புக்கொள்வார்களேயானால், ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரிவோடு இன்னொரு பிரிவைக் கொண்டு வந்து இணைக்கிறோம். எப் போதுமே இணைக்கப்படக்கூடிய பிரிவினருக்கு ஆரம்ப காலத்திலே யிருந்து சலுகைகளுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகின்றது. இன்று பல் வேறு மாவட்டப்பகுதிகளிலும் ஆந்திரத்திலேயிருந்தும், கேரளாவிலிருந்தும் ஊழியர்கள் இணைக்கப்பட்ட நேரத்தில் அவரவர்களுக்கு ஆங்காங்கே முன் னுரிமைகள், அத்தனையும் அளிக்கப்பட்டு முன்னே பணியாற்றிய உரிமை கள் கல்வித் துறையிலே அவை வரன்முறைப்படுத்தப்பட்டு, ஏற்றுக்

1975 மார்ச் 24]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி சில முன் உதாரணங்கள் நம்முடைய கல்வித் துறையிலே இருக்கின்றன. சில பேர் அதை விரும்பாமல் இருக்கலாம். அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொண்டுவந்து ரெப்ரசன்டேஷனைக் கொடுக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது பட்டதாரி ஆசிரியர்களைத் தவிர மற்ற எந்த ஆசிரியர்களுக்கும் இதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. காரணம் அவர்கள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான சீனியாரிட்டி பிரச்சினையும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மற்ற சிறப்பு ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்குப் பிரச்சினை இல்லை. தலைமையாசிரியர் பிரமோஷன் இருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பிரச்சினை. இப்படி இருக்கும்பொழுது அவரவர்களுடைய ஊழிய காலத்திற்கு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்ட பதவிக்கு உத்தரவாதம் அளித்து இருவரையும் இணைக்க வேண்டும். இருவரும் ஒன்றாகும்தான், இணைப்போம் என்ற நிலை அரசுக்கு இருக்குமானால், நாம் நீதி பெறக் கூடிய நிலையிலே ஒவ்வொருவருக்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்குமானால், அதற்கு துணிந்து ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். அல்லது ஒரு டிரிபியூனலுக்கோ, மத்தியஸ்தர் தீர்ப்புக்கோ விட்டு ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மானிலத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களும் இன்றைக்கு 'பி' விங் பெட்ரேஷன் என்று ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டு எல்லோரையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுவருகிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைச் செய்தால்தான் மிகவும் நல்லது. ஊழியர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாறுதல் பெற முடியவில்லை. கணவன் மனைவியர் கூட மாறுதல் பெற முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரணம் 'ஏ' விங், 'பி' விங் என்கிறார்கள். உத்தியோகம் கொடுப்பதிலே சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே பள்ளியிலே இப்படிப்பட்ட பிரிவுகள் இருக்கக்கூடியதை கருத்திலே கொண்டு, அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை விடுத்து, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எது நியாயம் என்று கருதுகிறாரோ, இந்த அரசு எதைச் சரி என்று கருதுகிறதோ, அதைச் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஆலோசனைகள் கூறும்போது எங்களைக் கலப்பதானாலும், நாங்கள் அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையிலே தெளிவாக திட்ட வட்டமாகக் கருத்துக்களைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரு பிரிவுகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட வேண்டும். அதிலே சில பேருடைய நலன் நிச்சயமாகக் குறையும். அதற்குக் கூட அவர்கள் எதிர்க்கலாம். அவர்கள் அதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. யாருக்காவது சில சங்கடங்கள் இணையும்போது வரத்தான் செய்யும். குடும்பங்கள் ஒன்று கூடும் போது கூட சில பேர் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இத்தகைய இணைப்புக்கள் வரும்போது விட்டுக் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும். அதை அரசு துணிந்து செய்யவேண்டும். இதிலே யாருடைய மறுப்பைப் பற்றியும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவலைகொள்ளக்கூடாது. கீழே இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் அத்தனை

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1975 மார்ச் 24]

பேரும் இணைய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியிலே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பட்டதாரி ஆசிரியர் கழகத்திலே இணையமாட்டோம் என்ற கருத்துக் கூட இன்றைக்கு மாறி எல்லா ஆசிரியர்களும் ஒன்று சேர்ந்து இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே புதிய சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, உடனடியாக எல்லோரையும் கலந்து கொண்டு இணைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் அல்லது எங்களை ஆலோசனைக்கு அழைத்தால் நாங்கள் வரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, டி. ஏ. கமிட்டி ரிப்போர்ட் வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டேன். நம் முடைய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும், அது பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டில் இருக்கிறது, கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் அளித்தார்கள். அப்படி பதில் அளித்து 15 நாட்களுக்கு மேல் ஆகின்றன. ஆனால் இதுவரையில் ரிப்போர்ட் வைக்கப்படவில்லை என்பதை தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். டி. ஏ. கமிட்டியினுடைய ரிப்போர்ட்டை எங்களுடைய கவனத்திற்கு வையுங்கள். அல்லது வைக்கக்கூடாத ரகசியமா என்று வது சொல்லிவிடுங்கள். ஒன்று ரகசியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், இதை அவைக்குக் கொடுக்கப்பட முடியாதது, டி. ஏ. இந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு ரகசியமாக கொடுக்கப் படுவதற்கான பாலிசி கூட எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அதிகாரிகள் அல்லது அரசு கருதினால், அதையாவது சொல்லிவிடுங்கள். அல்லது வைக்கிறேன் என்றால் வைக்க வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நான் சங்கடப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலேதான், இந்த அரசு ஊழியர்களுக்கு என்ன கொடுக்கிறது என்ற கொள்கையைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் நான் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். இந்த இணைப்புப் பிரச்சினையிலே விரைவான முடிவு எடுக்க வேண்டும். அதற்கான ஒத்துழைப்பு ஆசிரியர் தரப்பிலே உண்டு. எத்தகைய முடிவுகள் நாங்கள் எடுத்தாலும், நியாயம் என்று கருதுவதில் திடமாக தைரியமாக முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்பதைச் சொல்லி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 6-10)

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இறுதித்துணை மானியக் கோரிக்கையிலே பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறுகிறேன். இன்றைக்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே வறட்சிப்பகுதியினருக்கு உதவுவதற்காக அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கையை விளக்கமாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள். நாட்டிலே இன்றைக்கு மக்கள் மத்தியிலே இது ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கும்போது, அரசில் இது வேறு ஒரு பிரச்சினையாக திசை திருப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் கூட இதுபற்றி உறுப்பினர்கள் ஒரு சூடான விவாதத்தை இங்கே கிளப்பினார்கள். 'என் எதிரில் இருந்தால்?' என்ற ஒரு கேள்விக் கணையைக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த அளவுக்கு இது ஒரு பிரச்சினையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் வார்த்தையைக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் இன்றைக்கு

1975 மார்ச் 24]

[திரு. எல். பலராமன்]

பொறுப்பில் இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு நேர் பதில் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இப்படி மன்றத்தில் பெரும் பிரச்சினையாக ஆக்குவது நியாயமல்ல. மனிதாபிமானத்துடன் நாம் பிரச்சினையை எப்படி அணுக வேண்டுமோ அப்படி அணுக வேண்டும். அதுதான் முறை என்பதை நான் இந்த அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அவைக்குக் கட்டுப்பட்டவராக இருக்கக்கூடிய முதல்வரவர்கள் மத்திய அமைச்சர் எது கூறியிருந்தாலும், இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை மனிதாபிமானத்துடன் அணுகிச் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கி மக்களுடைய மனத்தைக் குழப்புவது மிகவும் வீணானது என்பதையும் இந்த அவைக்கு நான் ஞாபகமூட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பணிகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றுதான் ஆரம்பத்திலிருந்தே கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய பணிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக கண்காணிப்புடன் அரசினுடைய இயந்திரம் இயங்க வேண்டும். அதற்கு இம்மாதிரி நிதியமைச்சராக இருக்கக் கூடிய நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கண்காணிப்புடன் இருக்க வேண்டும். வறட்சி நிவாரணப் பணம் நேர்மையான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டு திட்டங்கள் சீரிய முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்று கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வறட்சி நேரத்தில் உணவுப் பங்கிட்டு முறையில் சில நிலைகளைப்பற்றி இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒரு காரசாரமான விவாதத்தை இந்த அவையில் ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தக் கொள்கைகள் எல்லாம் கடந்த காலக்கொள்கைகள். உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், நிரந்தரமல்லாத கொள்கையாக இருக்கிறது. காலத்துக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வாதாட அது தவறு என்று எதிர்க் கட்சி தரப்பிலிருந்து நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறி 'உங்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான உணவுக் கொள்கை இருக்கவேண்டும்,' என்று அழுத்தந்திருத்ததாகக் கூற, இப்படி விவாதம் நடந்திருக்கிறது. உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையிலே, அரசுக்கு ஒரு நிரந்தரமான கொள்கை இல்லை என்பதை அரசே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளை ஏமாற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வறட்சிக்காலத்தில் விவசாயிக்கு ஒரு விலையையும் மலிவான நேரத்தில் எதோ அவன் பஞ்சத்தில் அடிபடுபவன் போன்று இருக்கக்கூடிய ஒரு விலையையும் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதனால் நாம் ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். உற்பத்தியாளருக்கும் நுகர்வோருக்கும் ஒரு சீரிய முறை அமைவதற்கு ஏற்றாற்போல் அரசாங்கம் ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டால் தான் உணவுக் கொள்கை

[திரு. எல். பலராமன்]

[1975 மார்ச் 24]

என்பது, அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் ஒரு நல்ல கொள்கையாக இருக்கும். கொள்முதற் சம்பந்தமாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு விவசாயிகளை மிகவும் துன்புறுத்தக்கூடிய வகையில் கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆள் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, விதைக்கு என்று வைத்திருக்கும் நெல்லாக இருந்தாலும் சரி இல்லா சாப்பாட்டுக்கு வைத்திருக்கும் நெல்லாக இருந்தாலும் சரி எந்த நெல்லாக இருந்தாலும் சரி, வீட்டினுள் நுழைந்து பிடுங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற ஒரு கட்டத்தில் தான் இன்றைக்கு அங்கே கொள்முதல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பரவலாக எல்லாப்பகுதி மக்களிடையேயும் ஒரு பீதியை உண்டாக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இது போன்ற நிலை மேலும் நீடிக்குமானால், அந்த மாவட்ட மக்களும் தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் சேர்ந்து நடத்தும் போராட்டம்போல், ஒரு ஊர்வலமோ, ஒரு புரட்சியோ ஏற்படுத்தும் நிலைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகின்றேன். இன்னொன்று டிசம்பர் மாதத்தில் நடக்க வேண்டிய சம்பா அறுவடை சரியாக டிசம்பர் மாதத்தில் நடக்கவில்லை. இப்பொழுது மார்ச் மாதக் கடைசியில் போய் அவனிடம் நெல் கொடு என்று கேட்டால், அவன் மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போன்ற நிலை ஏற்படாமல், அரசு உற்பத்தியாளரையும் ஊக்குவித்தால் தான், எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உணவுப் பிரச்சினையை சமாளிக்கும் நிலையில் அரசு அவர்களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆக்க பூர்வமாக ஊக்கம் கொடுப்பதன் மூலம் நியாயமான விலையை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். இந்த முதல்வர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு அதிக விலை கொடுக்க கருணை இருக்கிறது, ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இதில் கருணை காட்டவில்லை யென்று கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் அதிலும் குறிப்பாக முதல்வர் அவர்கள், இதில் மனது வைத்தால், மேலும் அதிக நெல்லை உற்பத்தி செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு ஊக்க மளிக்கும் வகையில் நெல்லுக்கு அதிக விலை தரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதை அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிந்து கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த அளவுக்கு இயங்கினால்தான், எதிர்காலத்தில் நெல் போன்ற உணவுப் பொருட்கள் உற்பத்தியாகும், உற்பத்தி செய்ய விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் பிறக்கும். இல்லையென்றால் விவசாயிகளுடைய கவனம் வேறு திசைக்குச் சென்று விடும் என்பதை நான் இந்த அவைக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் பரிதவிக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமான முறையில் லெவி நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் கூட கொள்முதல் செய்யும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. நியாயமான முறையில் தீவிரமாகக் கொள்முதல் செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையை வகுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள குறுவை பற்றிக் கூற வேண்டுமென்றால், அரக்கோணம் தாலுகாவிலே கொள்முதல் நோட்டீஸ் கொடுக்காமலே அந்த விவசாயிகளிடம் பணம் வாங்கிக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வது போன்ற ஒரு நிலையையும் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 24] [திரு. எல். பலராமன்]

நான் வருவதற்கு முன்னால் அது என்னிடம் கூறப்பட்டது. அதையும் தீவிரமாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

இன்றைக்கு விதைக்கென பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலும் பஞ்ச நேரத்தில் நல்ல தரமான விதைகளைக் கொள்முதல் செய்வதற்காக இந்த மானியத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கடந்த காலத்து அனுபவத்தை பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் விதைகள் முளைக்காது என்ற ஒரு அபிப்பிராயம் தான் விவசாயிகள் மனத்தில் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திக்க வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதை நிவர்த்திப்பதற்கு நல்ல தரமான விதைகளை கொள்முதல் செய்து ஒதுக்க, அரசு ஒரு நல்ல திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

குடிநீர் பற்றாக்குறை என்ற முறையில், இன்றைக்கு சென்னைக்கு மட்டுமல்லாமல், நகராட்சிகளுக்கும் 28.96 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக இந்த மானியத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சென்னை நகராட்சிக்கு மட்டுமல்லாமல், குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திற்குக் கூட 3 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. குடிநீர் பிரச்சினை என்றைக்குமே நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை. மழை காலமாக இருந்தாலும் சரி, வறட்சிக் காலமாக இருந்தாலும் சரி, இரண்டு காலத்துக்கும் பயனுள்ளவகையில் அந்தப் பணத்தைச் செலவித்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தப் பணத்தை அந்த முறையில் செலவழிப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையை வகுக்க வேண்டும். குடிநீர் வடிகால் வாரியம் 'இன்வெஸ்டிகேஷன்' என்ற முறையில் சிறிய சிறிய பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் பணத்தையும் கட்டமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையில் இருப்பதால் அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று ஏற்செனவே கடந்த ஆண்டு இங்கே கூறப்பட்டது. அதைத் தவிர்ப்பதற்கான சூழ்நிலை இன்று வரையில் ஏற்படவில்லை என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், 'இன்வெஸ்டிகேஷன் பீஸ்', என்று ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை பஞ்சாயத்துக்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கூறுவதைத் தவிர்க்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒரு வழி காண வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவரவர்களே, இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

நிர்வாகச் செலவுக்கு, அகவிலைப்படி உயர்வுக்காக 4.08 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக இங்கே மானியக் கோரிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி உயர்வுக்கு என்று அலுவலக ஊழியர்களுக்கு படி வழங்குவது நியாயம்தான். ஆனால் அந்த ஏற்றத்திற்கு ஏற்ப நிர்வாகச் செலவும் ஏறிக்கொண்டே போய்,

[திரு. எல். பலராமன்]

[1975 மார்ச் 24]

50%க்கும் மேல் வருமானத்தில் நிர்வாகச் செலவு என்பது வருந்தத் தக்கது. இதைக் குறைப்பதற்கான சூழ்நிலையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும். அகவிலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது நம் கையில் இல்லை, அது மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது என்று முதல்வர் அவர்கள் சொல்வார்கள். ஆனாலும் இதை எப்படிக் குறைப்பது என்பதை மிகவும் தீவிரமாக யோசிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1500 ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடுவது நியாயம். பல கிராமங்களுக்கு நல்ல முறையில் சீரான பகுதியே இல்லாமல், பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது. இதற்கென்று ரூ. 50 இலட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் மனதில் இருத்தி, இந்தத் தொகையை மேலும் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களை முதல் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாக ஆக்க 23 லட்சம் ரூபாய் ஆகும் என்கிறார்கள். 300 ஆசிரியர்கள் இரண்டாம் நிலையிலேயே இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு மாட்சிங் கிரான்ட் என்ற முறையில் வரி வசூலிப்புக்கு ஏற்ப அரசாங்க மானியம் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் மானியம் வழங்குவதைப் பாராட்டுகின்றோம். ஆனால் பஞ்சாயத்துக்கள் வரி வசூலிப்பதில் காலதாமதமாகிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வசூலிக்காமலே இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. என்னுடைய மாவட்டத்திலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலேயும் லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வரி பாக்கி இருக்கிறது. அந்த வரிவசூலிப்பு தாமதமாக இருப்பதால், அதைத் துரிதப்படுத்தி செயல்படுத்த வேண்டும். வரிவசூலிக்க அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளிலும் கிராமங்கள் மேம்பட கிராமப் புறங்களில் தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன்.

*திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை இந்த வருஷத்தின் இறுதித் துணை மானியக் கோரிக்கையாகும். இது ரூ. 108.28 கோடிக்கு இருந்த போதிலும், இதில் பெரும்பகுதி தலைப்பு மாறுதல் என்று சொல்ல லாமே தவிர, புதிதாக நிதியை எங்கிருந்தும் செலவிடுவதாக இல்லை. ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிச்சம் பிடித்த சில தலைப்புகளிலிருந்து. வேறு சில தலைப்புகளுக்கு மாற்றுவதற்கு, சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காக பெரும் தொகையை உள்ளடக்கிய துணை மானியக் கோரிக்கை இது.

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

பொதுவாக இன்று பேசியதெல்லாம் வறட்சி நிவாரணத்தைப் பற்றித் தான். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலும்கூட அதுதான் முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பேசியிருக்கின்றோம். நானையும் உணவுப் பிரச்சினை பற்றிப்பேச இருக்கின்றோம். ஆகவே அதிகமாகப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நாம் செலவழிக்கக் கூடிய பணம் ஒரு நீண்ட கால கண்ணோட்டத்தோடு செலவழிக்கப்பட வேண்டும். ஏரிகளை ஆழப்படுத்துதல், வாய்க்கால்களை ஆழப்படுத்துதல் போன்ற விஷயங்களிலும், குடிதண்ணீர் கிணறுகளுக்காகவும் அதிகமான பணத்தைச் செலவழிப்பது நல்லது. ஏனெனில் இவற்றுல்தான் பிற்காலங்களில் கிராமங்களுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படும். இப்பொழுது உடனடி நிவாரணத்திற்குச் செய்வது, சென்னை நகரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்வது போன்றது ஒரு புறமிருக்க, எதிர்காலத்திலே பலனைக்கக் கூடியதை மனதிலே கொண்டு நீண்ட கால கண்ணோட்டத்துடன், நெடுங்காலம் பலனைக்கக்கூடிய இனங்களில் அதிகமாகப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை இரண்டொரு மாவட்டங்களில் கலந்து செய்யவில்லை என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு, யூனியன்களைக் கலந்து கொண்டுதான் அங்கே செயல்படுகிறது. ஆனால் நண்பர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் சொல்லியதைப் பார்த்தால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் அம்மாதிரி இல்லை என்று தெரிகிறது. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு அந்தந்த கிராமத்தில் வறட்சி நிவாரண வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆளுவது பாராவில் தனது உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்திற்கும் மற்ற நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகரப் பஞ்சாயத்துகள், கிராமப் பஞ்சாயத்துகள், இவற்றுக்கு இதில் தனியாக எடுத்துக் கூறவில்லை. ஆயினும் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏற்கெனவே பல கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீருக்காகப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உரையில் அதற்கென்று தனியாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு. பல இடங்களில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கும் சில திட்டங்கள் என்று சொன்னாலும், மதுரை மாவட்டத்தில் நல்ல தண்ணீரே இல்லாத பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே யாராவது போனால், வெல்லத்தைக் கையிலே கொடுத்து, தண்ணீரைக் குடிப்பதற்குக் கொடுப்பார்கள். வெல்லத்தைக் கடித்துக் கொண்டுதான் தண்ணீரைக் குடிக்க முடியும். அவ்வளவு உப்பாக இருக்கும். அம்மாதிரி கிராமங்களுக்கு

128 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 24]

ஒரு மைல், இரண்டு மைல் தொலைவிலே நல்ல தண்ணீர் கிடைக்க திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் ஏற்கெனவே திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை நிறைவேற்றினால், குடிதண்ணீர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். மதுரை மாவட்டம், திருமங்கலம் வட்டத்தில் கள்ளிக்குடி என்ற கிராமத்தில் அம்மாதிரித் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் இப்பொழுது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள், முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் என்று பாகுபாடு பற்றி அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. 200 பேர்தான் இருப்பார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 1974, ஜனவரி 1 முதல் அவர்களுக்கு 15 வருஷம் சர்வீஸ் இருந்தால், முதல்நிலை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் பேரவையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதோ, மாணவர் கோரிக்கை விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போதோ, மொழி ஆசிரியர்களில் இரண்டு பிரிவுகள் இல்லை, கிரேடு 1, கிரேடு 2 என்பது இல்லாமல் ஒழித்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை இப்பொழுது விசாரிக்கும்போது மொழி ஆசிரியர்கள் என்று சொன்னால் தமிழ் ஆசிரியர்கள் தவிர மற்ற மொழி ஆசிரியர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் மொழி ஆசிரியர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதில் தமிழ்மொழி ஆசிரியர்களை மட்டும் விலக்கிவிட்டு, சமஸ்கிருதம் போன்ற மற்ற மொழி ஆசிரியர்களைத்தான் குறிக்கும் என்றால், நல்லது அல்ல. தமிழ் மொழி ஆசிரியர்கள்தான் முதலில் மொழி ஆசிரியர்கள். ஆகவே அவர்களுக்குள் முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்று வித்தியாசம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். இரண்டாம் நிலையில் 200 பேர்தான் இருப்பார்கள், அதிகச் செலவாகி விடாது. எனவே அந்தையும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கலந்த கொண்டு அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரியாறு, வைகை சீர்திருத்தத் திட்டம், ஏழெட்டுப் பத்தாண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. இப்பொழுது முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தை நான் பெருமையோடு சொல்ல முடியும், என்னுடைய முழு முயற்சியால் 1947-லிருந்து 1952-வரையில் அதிகச் சிரமப்பட்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தேன். என்னுடைய மற்ற சூகாக்களும் இருந்து உதவி செய்தார்கள். திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. அது பெரும்பாலும் திருமங்கலம் தாலுகாவில் சி. டி. ஆக்ட்படி—கிரிமினல் டிரைப்ஸ் ஆக்ட்—என்ற சட்டம் கள்ளர் சமூகத்தைக் கொடுமைப் படுத்தி வைத்திருந்தது. ஆங்கிலேய அரசாங்கம் இருந்த போது அது அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. அந்தக்காலத்தில் அவர்கள் மாலை 6 மணிக்கு வந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே படுக்க வேண்டும். காலை 6 மணிக்குத்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷனை விட்டுப் போக வேண்டும். பது மாப்பிள்ளையாக இருந்தாலும் வீட்டிற்குப் போகக் கூடாது. இவ்வளவு கொடுமான

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

சி. டி. ஆக்டின் கீழ் பட்ட கஷ்டங்களை தற்போதுள்ள உறுப்பினர்களின் ஒரு சிலர்தான் அறிவார்கள். 1946-ல் சட்டசபைக்கு அநேகமாக எல்லா என்போன்ற உறுப்பினர்களுமே காங்கிரசின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தோம். அப்பொழுது சி. டி. ஆக்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லி, இரண்டு வருஷத்திற்குள் அதை எடுத்து விட்டோம். அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த வைகைத் திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லி, 22,000 ஏக்கர் உள்ள வாழும் பகுதிக்கு உபயோகப்படும் என்று திட்டம் போடப்பட்டு, அணையும் கட்டப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-30)

ஆனால் கடைசியில் அந்தப் பகுதிகளுக்கு பத்தாயிரம் ஏக்கர்தான் கிடைத்தது. மிச்சமுள்ள 12 ஆயிரம் ஏக்கரை மதுரை ஜில்லாவில் வேறு சில பகுதிகளுக்கும் பக்கத்திலுள்ள இராமநாதபுரம் ஜில்லா விற்கும் கொடுத்துவிட்டார்கள். அந்த நேரத்திலே நாங்கள் அதை எதிர்த்து, தடை செய்திருந்தால், அந்தத் திட்டம் வராமல் போய் விடுமோ என்ற பயத்தால்தான் ஒன்றையும் செய்யாமல் விட்டு விட்டோம். இப்போது வாய்க்கால் முழுவதும் காங்கிரீட் போட்டு தண்ணீரை மிச்சப் படுத்துவதன் மூலம் மேலும் ஒரு 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாய்ச்சலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதைச் சொல்லுவதன் நோக்கம்: அந்தக் காலத்திலே சி.டி. ஆக்டினால் மிகவும் தொல்லைப்பட்ட கள்ளர் சமூகம் வாழ்ந்த பகுதியான திருமங்கலம் தாலுக்கா இன்று பிரிக்கப்பட்டு உசிலம்பட்டி, திருமங்கலம் தாலுக்கா என்று இரண்டாகியிருக்கின்றது. இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களிலும் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு இதன் முழுப்பலனும் கிடைக்கும்படி இந்த 25 ஆயிரம் ஏக்கரில் ஒரு 12 ஆயிரம் ஏக்கராவது திருமங்கலம் தாலுக்காவிற்கும் உசிலம்பட்டி தாலுக்காவிற்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். மிச்சமுள்ளது மற்ற இடங்களுக்குக் கொண்டு போகப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு வார்த்தை. இந்தத் துணைநிதி ஒதுக்கீட்டு மானியக் கோரிக்கையில் டெல்லியிலுள்ள இராஜேந்திர பவன் என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று அதை அங்கீகாரத்திற்காக இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது தற்செயலாகக் கண்ணில் பட்டது. இந்த இராஜேந்திர பவன் எந்த மாதிரி ஸ்தாபனம்? அவர்கள் என்ன 'கல்சரல் ஆக்டிவிடீஸ்' செய்கின்றார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, காலம் சென்ற நமது குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் இராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களுடைய நினைவாக ஒரு மண்டபம் அங்கே கட்டப்படுகிறது. திரு. ஜேகஜீவன்ராம் அவர்கள் இதற்காக முன்னின்று அந்தக் காரியத்தைச் செய்து வருகின்றார். அதன் செயற்குழு உறுப்பினர்களில்

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 24]

நான்கைந்து மாநில முதலமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். அதில் நானும் ஒருவரை இருக்கின்றேன். அந்த வகையில் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம்: மற்ற கோரிக்கைகள் பற்றியெல்லாம் “விளக்கம்” என்ற முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல இதற்கும் இந்த நான்கைந்து வரிகளைப் போட்டிருந்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருந்திருக்கும். நானும் அதைப்பற்றிப் பெருமையாகப் பேசியிருப்பேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போதும் பேசலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: இப்போதும் பேசுகின்றேன். இந்த வகையில் பணம் கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். நல்ல காரியம். அதிலே நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்களும் பங்கு பெற்றிருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். ‘பாபு இராஜேந்திர பிரஸாத்’ அவர்கள் பெயரில் என்று போட்டிருந்தால் இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்க மாட்டேன்.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலி நீர் பற்றி நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கோடிட்டுக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். அது ஒரு நல்ல யோசனை. இதை அரசாங்கம் முழுமையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இதைப் பற்றி இரண்டாம் முறையாகப் பேசியிருக்கின்றார்கள். முதலில் பட்ஜெட் மீதான பொது விவாதத்தின் போதும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதும் சொல்லுகின்றார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் நெய்வேலிச் சுரங்கத்தைப் பெரிய அளவில் வெட்டுவதற்கு முன்பு, 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொல்லுகிறேன், அப்போது வெளிவந்த அந்த நீரை எடுத்துப் பார்க்கும்போது அது குடிப்பதற்குத் தகுதி இல்லாமல் இருப்பதாகப் பட்டது. ஆனால் இப்போது நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொல்லுகின்றதைப் பார்த்தால், ‘ரிஸர்ச்’ செய்தாகி விட்டது. அது நல்ல நீராக இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இது மேலும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய காரியம். கிண்டியில் நமது ரிஸெர்ச் நிறுவனம் இருக்கின்றது. உண்மையில் அந்த நீரை நமக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய தகுதி இருந்தால், அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் உடனே அதைக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள், கொடுத்து விடுவார்கள். இதிலெய்ல்லாம் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பாராட்ட வேண்டியதில்லை. அதற்கு அவசியமும் இல்லை. அதைத் தொடர்ந்து இன்னொன்றையும் இப்போதே பேசிவிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டு வாரங்களாக நமது மாநிலத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரும்போதெல்லாம் எதையாவது ஒன்றைப் போட்டுவிட்டுப் போய்விடுகின்றார்கள். அவரும் அந்த மாதிரிப் பேசியிருக்க வேண்டியது இல்லை. அவர் பெரிய பதவியில் பொறுப்பில் உள்ள நிதி அமைச்சர்.

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

அதிலும் இந்தியாவின் நிதி அமைச்சர் என்று சொல்லும்போது பிரதம மந்திரிக்கு அடுத்த ஸ்தானம் அவருடைய ஸ்தானம். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் நிதி அமைச்சராக இருந்தார். அப்போது அவருக்கு 'உதவிப் பிரதம மந்திரி' என்ற பட்டமும் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தானத்தில் உள்ளவர் அவர், எல்லா மாநிலங்களையும் ஒன்றாகப் பார்க்க வேண்டியவர்—நமது மாநிலத்திற்கு மட்டும் தனியாக எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்று அவரே சொன்னால் கூட அது அவருக்கு அழகில்லை. எல்லோரையும் ஒன்றாகப் பாவிக்க வேண்டியவர் அவர். அவர் இப்படிப் பேசியிருக்கின்றார் என்றால், அதிலும் அப்படிப் பேசுவதற்கு முன்முறை வந்தபோது அவர் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கின்றார் என்பதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கே ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.

பொதுக்கூட்டத்தில் அப்படிப் பேசியவர் அதற்கு முன்முறை முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து வெகுநேரம் பேசிவிட்டுப் போய் இருக்கின்றார்கள். ஆகவேதான் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. 'குறைகள் இல்லாது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லுவதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் இதைப் பொதுக்கூட்டத்தில் போய் பேசியிருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எதோ நடந்து விட்டது. அதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் பலமாக 'ரி-ஆக்ட்' செய்து விட்டார். ஆகவே இதைப்பற்றி அதிகமாகக் கிளப்ப வேண்டாம். அவரும் இனி இந்த சர்ச்சைக்குரிய விஷயத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் தனியாக ஒரு நிதியை ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். அந்த நிதிக்கு தன் ஒரு மாதச் சம்பளத்தைத் தருகிறேன் என்றும் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்றார்கள். "நான் மனத்தில் எதையும் வைத்துக் கொண்டு முதலமைச்சர் அவர்களையோ அல்லது தமிழ்நாடு அரசாங்கம் பற்றியோ பேசவில்லை. பொதுவாக மத்திய சர்க்காரின் கேபினெட்டின் கருத்தைத்தான் சொன்னேனே தவிர குறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை" என்று இராஜ்ய சபையிலும் அவர் சொல்லி விட்டார். இதிலே குறிப்பாக மக்களை, அவர்களுடைய தேவைகளை நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. இதிலே அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாது. எந்த அரசியல் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வறட்சி நிவாரணப் பணியில் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்டு மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும். இதிலே யாருடைய குறுக்கீடுகளாவது மக்களுடைய கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு, இடைஞ்சல் ஏற்பட்டால், அவர்களைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் சும்மா விடமாட்டார்கள். இதிலே அரசியலை மனத்தில் கொண்டு அரசு நடத்தும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைக் கெடுக்கக்கூடாது. யாராக இருந்தாலும் சரி, ஒத்துழைக்க வேண்டும். அது மனித தர்மம், நியதி. இதைத்தான் எங்கள் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் போய்ச் சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். எப்படி இருந்தாலும், முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வறட்சி நிவாரணப் பணிகளில் ஒத்துழையுங்கள், அரசியலைத் தனியாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதிலே

[திரு கே. ராஜாராம்]

[1975 மார்ச் 24]

ஒருவிதமான குரோதத்திற்கும் இடமில்லாது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவருகின்றார்கள். ஆகவே நமது மாநில நிதி அமைச்சரான நமது முதல்வர் அவர்கள் இதிலே மக்களை மனத்தில் கொண்டு, ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொண்டுள்ள விவரத்தைக் கைவிட்டு, எப்படியாவது மத்திய அரசிடமிருந்து எவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் பெற முடியுமோ அவ்வளவையும் பெற்று மக்களின் துயர் துடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதிலே எதையும் மனத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமல் பணியாற்ற வேண்டும். மத்திய நிதி அமைச்சரும் அடுத்தவாரம் இங்கே வருகின்றார். சந்திப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக ரூ. 20 கோடி வருமென்று பொது விவாதத்தின்போதே சொன்னேன். “அப்போது பட்ஜெட்டில் அதாவது 1975-76க்கான பட்ஜெட்டில் 20 கோடி ரூபாயை அப்படியே துண்டு விழ விட்டிருப்பதற்கே காரணம் மத்திய சர்க்காரின் உதவியாக அது கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் நமது நிதித்துறைக்கு இருப்பது, அதைக்கொண்டுதான் பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னேன். அந்தத் தொகையைக் கொடுத்து உதவவில்லை என்றால், எப்படியும் நமக்கு வேறு வழியில்லை என்று இங்கே நமது திட்டங்கள் சிலவற்றைக் கைவிட வேண்டி வரும் அல்லது நமது மாநில அரசு அவர்கள் நிவாரண வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யமுடியாமல் போய் விடும். அதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் வரும். அப்படியெல்லாம் இல்லாமல், தமிழ்நாடு சர்க்கார்தான் இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று இல்லாமல், மத்திய சர்க்காரும் தமிழ்நாடு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு பெருமளவில் உதவ முன்வர வேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்களின் கஷ்டங்களைப்போக்க அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இதை யாரும் மறந்துவிடுவதற் கில்லை, மறந்துவிடக்கூடாது.

(பிற்பகல் 6-40)

மத்திய சர்க்கார் வேறு, மாநில சர்க்கார் வேறு என்று எண்ணிக் கொண்டு பிரித்துப் பார்ப்பதால் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுக்கே அந்த உணர்ச்சி இருக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் பட்டினியாலும் பசியாலும் அவதிப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கும்போது, தாங்களே வலிய வந்து இங்கே இருக்கும் மாநில அரசு, என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கின்றது, அதற்கு மத்திய அரசான நாங்கள் என்னென்ன உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு அவர்களாகவே கூட இதற்காக முன் வந்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அதைவிட திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போவதற்கு முன் தன் ஒரு நாள் சம்பளத்தை முதலமைச்சருடைய வறட்சி நிவாரண நிதிக்குத் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி எந்த அளவுக்குப் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற்று தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974-75ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் குறித்து மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி தலைவரவர்களும், மற்ற மாண்புமிகு அங்கத் தினர்களும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே விரிவான விளக்கங்கள் எதுவும் தரத் தேவையில்லை என்பதை அனைவரும் நன்றாக உணர்வார்கள். எனென்றால், துணை மான்யக் கோரிக்கை இந்த அவையில் வைக்கப்பட்ட போதே இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கைகளுக்கு வேண்டப்பட்டிருக்கின்ற செலவினங்களுக்கு என்று விவரங்கள் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதனையொட்டி குறிப்பிட்டிருக்கின்ற கருத்துக்களுக்கு மாத்திரம் சில பதில்களை நான் எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

மின் நிறுவனங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டதற்கு இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்குவது பற்றி நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது பற்றிய நடவடிக்கைகள் அரசின் சார்பிலே எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும், மின் நிறுவனங்கள் கோரியுள்ள இழப்பீட்டுத் தொகைகளைப்பற்றி, தலைமை மின்சார ஆய்வாளர் அவர்கள், சீப் எலக்ட்ரிகல் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்ப இருக்கின்றார் என்பதையும் அப்படி அனுப்பப்பட்ட பிறகு அரசு அதைப்பற்றி முடிவு செய்யும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு இந்த ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 75 லட்சமும், வரும் ஆண்டில், ரூ. 2 கோடியும் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வழக்கமாக வரவு செலவுத் திட்டமானாலும், ஆளுநர் உரையானாலும் துணை மான்ய மதிப்பீடுகள் ஆனாலும், ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள், இரண்டாம் நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களை முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக ஆக்குவதற்கு என்று ரூ. 22,10,000 கல்வி மான்யத்திலே ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, அதிலே ரூ. 17 லட்சம் தான் கோரப்பட்டுள்ளது, 6 லட்சம் அதிலே குறைந்து போய்விட்டது என்று ஒரு குறைபாட்டினை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது குறைபாடு அல்ல. இரண்டாம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களை முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக்க ரூ. 22,10,000 செலவிடப்படுகிறது என்பது சரியானது ஆகும். ஆனால் கல்வி மான்யத்தில் பல்வேறு செலவுகளுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிற நிதி ஒதுக்கங்களில் ஏறத்தாழ ரூ. 6 லட்சம் மிஞ்சும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த ஆறு லட்சம் ரூபாய் மிஞ்சும் என்று எதிர்பார்த்து இப்போது துணை மான்யத்திலே ரூ. 17 லட்சம் அளவுக்கு கோரியுள்ளோம். எனவே அது எப்படிக் குறைந்தது என்கின்ற ஆராய்ச்சிக்கே அவசியமில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்னைக்குக் குடிநீர் கொண்டு வருவதற்காக இப்போது சென்னை நோக்கி வீராணத்திலிருந்து போடப்படுகின்ற குழாய்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, பாலாற்றிலேயிருந்து தண்ணீரை இந்த இடைக்காலத்திலே சென்னைக்குக் கொண்டுவர ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்ற இருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்றைக்கு நெய்வேலியிலிருந்து நாம் தண்ணீர் கொண்டு வரலாம், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

134 1974-75-ஆம் ஆண்டிற்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

1075 மார்ச் 24

அதனையொட்டி சில கருத்துக்களை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கருத்து பரிசீலிக்கத் தக்கது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கின்றேன். அதைப்பற்றி ஏற்கெனவே ஒரு முறை நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் என்னிடத்திலே கூறிய நேரத்தில், குடிநீர் வாரியத்தினுடைய தலைவர் அவர்களிடத்திலும், தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலும் அதைப் பற்றிப்பேசி ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படுவதற்கும், அது இயலுமா என்பதை ஆய்வதற்கும் நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது சீட்டுக் கம்பெனிகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சில நேரங்களிலே சீட்டுக் கம்பெனிகள் 'சீட்' கம்பெனிகளாக ஆகிவிடுகின்ற காரணத்தினால். அதிலே ஒரு ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கின்ற கருத்தை, கொள்கையை நீண்ட பல நாட்களாக நம்முடைய மாநிலத்திலே நாம் கொண்டிருக்கின்றோம். அதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அரசிடம் கம்பெனிகள் டெப்பாசிட் தொகை செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும், அந்த டெப்பாசிட் தொகையை அதிகப்படுத்துவதற்காகவும் சட்டம் இயற்ற முடிவு செய்து அதற்கான சட்ட வரைவு மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசினுடைய அனுமதி விரைவிலே கிடைத்துவிடும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். அப்படிச் கிடைத்துவிடும் என்றால் இந்தக் கூட்டத்தொடரிலேயே இந்த சீட்டுக் கம்பெனிகளுடைய டெப்பாசிட் தொகையை, வைப்புத் தொகையை அரசினிடமே வைப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யும் இந்த சட்ட முன் வடிவை சட்ட மன்றத்தின் இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே வைக்க முடியும் என்று நான் நட்புகிறேன் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிதிகள் கணக்குப்பற்றச் சொன்னார்கள். கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்கான அல்லது ஊனமுற்றோர் நல் வாழ்விற்கான நிதி திரட்டப்படுகின்றது, அதற்கான கணக்கெல்லாம் வைக்கப்பட வேண்டும், அதைத் தணிக்கைக்கு வைக்க வேண்டும், இது எந்தக் கணக்கில் வருகிறது என்று தெரியவில்லை என்று நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசியது எனக்கு உள்ளபடியே ரொம்ப ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. அதிலும் அவர்கள் ரொம்ப உன்னிப்பாகப் படித்துப்பார்த்து பேசக்கூடியவர்கள். நம்முடைய 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த நேரத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். 26-ஆம் பக்கத்தில் அது இடம் பெற்றிருக்கின்றது. அதாவது 25-ஆம் பக்கத்திலே சமூக நலன்கள் என்கின்ற தலைப்பிலே ஆரம்பமாகிறது. அந்தப் பொருள்பற்றிப் பேசுகிறபோது, "சமூக நலன் என்ற இந்த நல்ல நோக்கத்திற்கும், செம்மையான செயல் முறைக்கு, பொது மக்களின் முழு ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் கிடைத்துள்ளன. இத் திட்டங்களுக்காக பொது மக்கள் மொத்தம் 3.13 கோடி ரூபாயளவுக்கு நன்கொடைகள் வழங்கியுள்ளனர். இந்த நன்கொடைகள் நிதித் துறையின் பொறுப்பில் நிர்வகிக்கப்பட்டு, செலவுகள் அரசின் மற்றச் செலவுகளையொப்பவே கணக்கு வைக்கப்பட்டு வருகின்றன" என்று நான் வரவு செலவுத் திட்டத்தை இரண்டு

துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

மன்றங்களிலும் வைத்துப் பேசிய நேரத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். அவர்கள் துணை மான்யக் கோரிக்கைகளுக்கான விரிவான துணை மதிப்பீடுகளைப் படித்துப் பார்த்திருந்தாலும், அதிலே 16வது பக்கத்திலும், 17வது பக்கத்திலும் அதைப்பற்றிய விவரங்களை, குறிப்பாக உடல் ஊனமுற்றோர் மறு வாழ்வுத் திட்டத்திற்காக எந்தெந்த வகையிலே செலவுகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை, எல்லாம் அவர்கள் காண இயலும். ஆகவே இது கணக்கிலே வரவில்லை, தணிக்கை செய்யப்படவில்லை என்கின்ற தவறான கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் போன்றவர்கள் கூறிவிட வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தணிக்கை செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்க அளவிலே தணிக்கை செய்யப்படுகிறது என்பது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன என்று, அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தவிதிமுறைகள் என்ன என்று தெரிய வேண்டும் என்பதுதான்; அது என்ன விதிமுறைகள் என்று தெரியவில்லை என்று சொன்னேனே தவிர, தணிக்கை செய்யப்படவில்லை என்றோ அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கில் வரவில்லை என்றோ நான் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட அதற்கு என்று தகுந்த விதிமுறைகள் வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் சொன்னார்கள் என்று நீளையகிறேன் என்றுதான் நான் சொன்னேன். எனக்கு அந்த விதி முறைகள் தெரியவல்லவையே என்ற அளவில்தான் அதைப்பற்றிக் கேட்டேனே தவிர, தவறாக எதுவும் நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வைக்கப்பட்ட துணை மான்யக் கோரிக்கையில் 16-17ஆம் பக்கங்களில் எந்தெந்த வகையில் இந்தக் கணக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது படித்தால் தெரியும். பல்வேறு இலாகா வருவாய் செலவுக் கணக்குகள் லோகல் பண்ட் எக்ஸாமினர் அவர்களால் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு வரவு-செலவுகள், மற்ற அரசாங்கக் கணக்குகள் எல்லாம் சட்ட மன்றத்தின் அனுமதியுடன் சரிவரத் தணிக்கை செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மாத்திரம் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது பொதுவான கருத்துக்களிலே ஒன்றாக குதிரைப் பந்தயம்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய நண்பர் திரு. எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம் அவர்களும் நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் அதைக் குறித்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேற்றைய தினமும் அதற்கு முன்பும் ஓரே வாரங்களுக்கு முன்பும் குதிரைப் பந்தய மைதானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட குதிரையின் மீது அதிகமான பணம் கட்டி, எதிர்பார்த்த குதிரை வராமல், வரவே இயலாது என்று எண்ணிய குதிரை வெற்றிபெற்று விட்டது என்பதன் காரணமாக கலவரங்கள் மூண்டிருக்கின்றன. அது நேற்றைய தினம் கொஞ்சம் உச்ச கட்டத்திற்குச் சென்று கண்ணீர் புகை என்கின்ற அளவுக்கு அந்த அமளி நடை பெற்றிருக்கின்றது.

(பிற்பகல் 6-50)

நான் இன்று காலையிலே அதைப்பற்றிக் காவல் துறையினரை விசாரித்த போது, அவர்கள் தந்த விளக்கம்: நிச்சயமாக வெற்றி பெறும் என்கின்ற குதிரைகளின் வரிசையில் ஒரு குதிரையின் மீது ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் ரூபாய் அனைவரும் கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு குதிரையின் மீது ஏறத்தாழ ரூ. 40,000 கட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு குதிரையின் மீது ஏறத்தாழ 20, 25 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குதிரைகள் வராமல் மொத்தம் 40 ரூபாய் கட்டப்பட்ட குதிரை வெற்றி பெற்றது என்று சொல்லப்பட்டது. அதன் காரணமாகக் கலவரம் எழுந்திருக்கிறது. ஆக, ஏழை எளிய நடுத்தர மக்களுடைய பணம் இப்படியாரோ சில பேருடைய காரியங்களுக்காக வீணாகிவிடுகிறது, அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதும், குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதுகின்ற நோக்கங்களிலே ஒன்றாகும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைத் தவிர வேறு விவரங்கள் அதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்னும் ஐந்தாறு நாட்கள் தான் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி விசாரிக்கப்படும். இந்த ஐந்தாறு நாட்களும் நல்ல முறையிலே மீண்டும் கலவரங்கள் ஏற்படா வண்ணமும், மீண்டும் தவறுகள் நடைபெறு வண்ணமும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று காவல் துறைக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வறட்சி நிதிப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் திருவரங்கம் நகரத்திற்கு வறட்சி நிதி தேவை, சுற்று வட்டாரத்துக்கு வறட்சி நிதி தேவை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்படி ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய வட்டாரத்திற்கு வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் தேவை என்று கூறுவதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துத்தான் உரிய காரியங்கள் உரிய நேரத்திலே செய்யப்படுவதற்கு அரசின் சார்பில் வெகு வேகமாக பணிகள் ஆற்றப்படுகின்றன. இன்றைக்கு அந்தப் பணிகள் தொடங்கப்பெற்றிருக்கிற பல்வேறு துறைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமசுருஷணத் தேவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், வறட்சிப் பணிகள் எவ்வளவு வேகமாகவும், விரைவாகவும், மக்கள் மகிழ்ச்சி அடையத்தக்க வண்ணமும் நடைபெறுகின்றன என்பதையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்ட நேரத்திலேதான் மதுவிலக்கு இன்றைக்கு நடைமுறைக்கு வந்திருந்த போதிலும், சில இடங்களில் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகின்றது, கள்ள மது வகையராக்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன, அதற்குப் போலீசாரே உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று இப்படிப்பட்ட வேதனை தரத்தக்க சம்பவங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளைப் பொதுவாகச் சொல்வதை விடுத்து, எந்தப் போலீஸ் அதிகாரி இப்படிப்பட்ட சமுதாயத் தீமைகளுக்கு ஒத்துழைக்கின்றார் என்று நுணுக்கமாகச் சொல்லுகின்ற அந்த மனப் பக்குவத்தை நாம் அனைவரும் பெற்றாக வேண்டும். திரு. ராமசுருஷணத் தேவர் அவர்களைப் பார்த்தால், ஓரளவுக்கு உயரமான காந்தியைப்போல இருக்கிறார். ஆனால், அந்த வட்டாரத்தில் அவரைக்கண்டால் சிம்ம சொப்பனமாகக் காணும்.

துணை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

கின்றவர்களும் ஒரு காலத்திலே இருந்தார்கள். வயதான பிறகும் அப்படி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர் அவ்வளவு பெரிய முட்டு ஆத்மாதான் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூட நன்றாக அறிவார்கள். அப்படிப்பட்ட துணிவு படைத்தவர்கள் கூட இன்ன அதிகாரிகள் இன்ன தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்று கூறுவதை விடுத்து, பொதுவிலே இப்படி நடக்கின்றது என்று சொன்னால், அரசாங்கத்திற்கு அது உதவிகரமாக இருக்காது. பொதுவாக அவைகளைச் சொல்லிவிட்டுப்போய்விடலாம். புகார் களைச் சொல்லிவிட்டுப்போய்விடலாம். எடுத்துச் சொல்லி அது நிரூபிக்கப் பட்டு, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், 'நான் சொன்னேன், நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை' என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே, திரு. தேவர் அவர்கள் மாத்திரம் அல்ல, இந்த மன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினரானாலும் வேறுமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினரானாலும் உல்லது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளானாலும், விவரங்களைத்தர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சமுதாய தீமைகளைச் செய்கின்றவர்களை விட, அதற்குத் துணைபோகின்றவர்கள், அப்படித் துணை போகின்றவர்கள் குறிப்பாக அதிகாரிகளாக இருப்பார்களேயானால், அவர்கள்தான் சமுதாயத்தினுடைய முதல் தரமான விரோதிகள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களைப்பற்றிய தகவல்களை இந்த அரசுக்கு திரு. தேவரைப் போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரண நிதியைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்களும், நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் இங்கே எடுத்துப் பேசினார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சென்னையிலே நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியதன் விளைவாக எழுந்த பிரச்சினைகள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இரண்டு பேருமே மறந்துவிட வேண்டும், மறந்துவிட்டு தமிழ் நாட்டு மக்களை நினைத்து நீங்கள் நல்ல காரியத்திலே ஈடுபடுங்கள் என்று நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருவேளை மத்திய அரசு நிதி அமைச்சர் தமிழ் நாட்டு மக்களை மறந்திருந்தாலும், நான் மறக்க மாட்டேன், மறக்கவில்லை என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய பேச்சு ஒருவேளை நான் தமிழ் நாட்டு மக்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியத்தோடு மோதுவதைத்தான் பிரதானமாகக் கருதுகிறேன் என்று ஆகவிரமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அப்படி இல்லை. தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்கென பணிகளைச் செய்கிற நேரத்தில், நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்று கணக்கிட்டு, நம்முடைய நிதி ஆதாரங்களிலிருந்து எவ்வளவு ஒதுக்க இயலும், எந்த அளவுக்கு நம்மால் இந்தப்பணிகளை ஆற்றிட முடியும், என்று ஆராய்ந்து மத்திய அரசு எந்த வகையிலே உதவிட வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலேகூட நாம் இரண்டாகப் பிரித்து திட்டச் செலவுகளுக்கும் மத்திய அரசு மேலும் தொகை வழங்கிட வேண்டும், வறட்சி நிவாரணப் பணி

களுக்கும் தொகை வழங்கிட வேண்டும் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஏதோ வறட்சி நிவாரணப் பணத்தை நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லுவதைப் போன்று ஒரு நிலை உருவாகியிருப்பதற்கு நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினையை மறந்து விடுவோம். அதை மறந்துவிட்டு, அப்படி ஒன்று நடக்கவே இல்லை என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, நாம் யோசிக்க வேண்டிய ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கின்றது. எந்த மாநிலத்திலும் வறட்சியோ வெள்ளமோ ஏற்பட்டால், அப்படி ஏற்பட்ட அந்த நடப்பு நிதி ஆண்டுக்குத் தான் சிறப்பு உதவி தருகிறார்கள். அப்படித் தரப்படுகிற உதவியும் திட்ட உதவியின் முன்பணமாகத்தான் இருக்கும். இப்பொழுது நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற எழரை கோடி ரூபாயும் திட்டகாலத்துக்குள்ளாகக் கூடிய சீக்கிரம் திட்ட உதவியிலிருந்து கழித்துக்கொள்ளப்படும். இந்தத் திட்ட உதவி ஏற்கெனவே நான் குறிப்பிட்டிருந்ததைப்போல் 70 சதவிகிதம் கடன், 30 சதவிகிதம் மானியம். இப்பொழுது நடப்பு ஆண்டுக்கு இருக்கிற வறட்சி நிவாரண நிதியான ரூபாய் எழரை கோடியிலும் 70 சதவிகிதம் கடன், 30 சதவிகிதம் மானியம். வரும் நிதி ஆண்டில் 'நார்மல்' திட்ட வரையறைக்குள் தான் வறட்சிச் செலவு அடங்க வேண்டும் என்பது மத்திய அரசினுடைய கொள்கை. திட்டச் செலவிலேதான் வறட்சி நிவாரணப் பணியும் அடங்க வேண்டும் என்பது கொள்கை. அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டால், அவர்கள் வறட்சிப் பணி என்கிற பெயரால் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, திட்டச் செலவிலே அதைக் கழித்துக்கொள்வார்கள். நான் அஞ்சுவது எல்லாம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதைப்போல, 1976 ஆம் ஆண்டு இந்த ஆட்சி மாறி அவர்களுடைய ஆட்சியே வருவதாக வைத்துக்கொள்வோம், அல்லது வேறு ஒரு சர்க்கார் வருவதாக வைத்துக்கொள்வோம், எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் அது தமிழ் நாட்டு சர்க்கார், அப்படி வருகிற நேரத்தில் இந்த வறட்சிப் பணிக்காகத் தரப்படுகிற பணம் எல்லாம் வருகின்ற ஆண்டுகள் திட்டச் செலவிலேயிருந்து கழித்துக்கொள்ளப்படுமேயானால், ஒவ்வொரு ஆண்டுத் திட்டமும் எந்த அளவிற்குத் தயங்கும், எந்த அளவிற்குக் குறையும் என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே தான் இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்கு எவ்வளவு தேவை என்று நாம் நிர்ணயித்து, கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலேயே நாம் மிகத் தெளிவாக அதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். இன்று காலையிலே கூட பேரவையிலே நான் ஒரு விளக்கம் அளித்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டினேன். திட்ட உதவியோடு ஜீணக்காமல், திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் வறட்சிக்காக வரப் போகிற நிதி ஆண்டுக்கு மத்திய அரசினர் ஏதாவது கொடுக்கப்போகிறார்களா; அப்படியானால் எவ்வளவு கொடுக்க இருக்கிறார்கள் என்கின்ற விவரம் தெளிவாக்கப் படுமேயானால்; நான் அவர்களிடத்திலே வறட்சி நிவாரண நிதி கேட்பதிலே அர்த்தம் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல்....

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உரை முடியும் வரை, அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : முடித்து விடுகிறேன். அப்படி இல்லாமல் வறட்சி நிவாரண உதவி திட்டச் செலவிலேதான் கழித்துக் கொள்ளப்படும்; அது முன்பணம்தான் என்ற நிலைமையிலே இருந்தால்;

1975 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதை நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். காலையிலே திருப்பித் திருப்பி மற்றொரு அவையிலே “நீங்கள் மறுபடியும் பணம் கேட்க வேண்டும், கேட்க வேண்டும்” என்று அறிவுரை கூறினார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற பிரச்சினை எல்லாம் திட்ட உதவியோடு இணைக்காமல், வறட்சிக்காக, திட்டத் திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையிலே, அவர்கள் பணம் தர இருக்கிறார்களா என்பதுதான். அதுதான் நாம் மத்திய அரசைப் பார்த்துக் கேட்கின்ற கேள்வியாகும். அப்படியானால், எவ்வளவு தர இருக்கிறார்கள் என்பது தான் அடுத்த கேள்வியாகும். இது எதுவுமே இல்லாமல் பிரச்சினையெல்லாம் முடிந்து விட்டது என்று கூறி, திட்டத்திற்காகப் பணத்தைத் தந்து விட்டு, வறட்சிக்காகத்தான் நாங்கள் பணம் கொடுத்தோம் என்று கூறி விட்டு, மறுபடியும் கழித்துக்கொள்வோம் என்று கூறுவார்களேயானால் அது நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பயன்தராது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். பிரச்சினைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன, இனிமேல் அதை எழுப்ப வேண்டாம் என்று மதிப்பிற்குரிய மத்திய நிதியமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதையும் தமிழக அரசின் சார்பில் திரட்டப்படுகின்ற “முதலமைச்சரின் தமிழ்நாடு வறட்சி நிவாரண நிதி” என்பதற்கு அவருடைய ஒரு மாத ஊதியத்தைத் தருவதாக வாக்களித்திருப்பதையும் நான் நன்றியோடு பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே, பிரச்சினை முடிந்துவிட்டது என்று மாநிலங்கள் அவையிலும் சொல்லிவிட்டு, மதுரையிலும் சொல்லிவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அவருடைய கட்சியின் பெயரால் புதிதாக வறட்சி நிவாரண நிதி டிரஸ்ட் என்று அமைக்கப்பட்டு நிதி திரட்டுவது மறுபடியும் வேறு பக்கத்திலே பிரச்சினையை ஆரம்பித்தது போல் தோன்றுகிறதா அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

(பிற்பகல் 7-00)

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக இருந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அரசாட்சியுடையது, புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நாங்கள் நிதி திரட்டியிருக்கின்றோம். யுத்தம் வந்தபோது யுத்தத்திற்கு உதவுவதற்கு முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நிதி திரட்டியிருக்கின்றோம். ஆனால் அந்த நிதியை கழகத்தின் சார்பிலே செலவழிக்கவில்லை. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்திலே திரட்டிய நிதியை அன்றைய தினம் இருந்த காங்கிரஸ் அரசினிடத்திலே தான் நாங்கள் வழங்கினோம். அதைப் போலவே யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின்போது, கழகத்தின் சார்பிலே அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய இல்லத்திற்கு நானும் நாவலர் அவர்களும் ஒரு நாள் மாலை நேரத்தில் சென்று அண்ணா அவர்களுடைய கூட்டத்தில் தரப்பட்ட துணிமணிகள், நகைகள், பணம் இவை அத்தனையையும் திரு. காமராஜ் அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்தோம். எந்தக் கட்சியின் அரசாக இருந்தாலும் பொதுவான விவகாரங்களில் நாம் அவர்களுக்கு உதவிக்கரமாக நிதி திரட்டினாலும் அதை அரசின் சார்பிலேதான் செலவழிக்க வேண்டுமென்கிற ஒரு நல்ல பண்பாட்டை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 24]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொண்டிருந்தது என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டு. எனக்கு உள்ளபடியே ஒரு வருத்தம். அப்படிப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க் கட்சியாக செயல்பட்டபோது கூட நிதி திரட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் கூட நிதி திரட்டி அதை அரசாங்கத்திடத்திலே ஒப்படைத்திருக்கலாம். ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொருவரும் இப்படி நிதி திரட்ட ஆரம்பித்தால்,— இன்றைக்கு நாட்டிலே அரசியல் கட்சிகளுக்குப் பஞ்சமில்லை; ஒன்றிரண்டு கட்சிகள் வேண்டுமானால் பெரிய கட்சிகளாக இருக்கலாம்; அதனால்தான் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் நிதி திரட்ட ஆரம்பித்தால்—நிலைமை என்னவாகும் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு டிரஸ்டை வைத்து நிதி திரட்டத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த டிரஸ்டுக்கு மாாட்டிய மாநிலத்திலிருந்து ரஜினிபட்டேல் அவர்கள் மூன்று இலட்சமோ இரண்டு இலட்சமோ அளித்து விட்டு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் திரட்டுகிற முதலமைச்சர் நிதிக்கும் 2 இலட்சம் ரூபாய் தருவதாக வாக்களித்திருப்பதாக நான் பத்திரிகைகளிலே செய்தி பார்த்தேன். ஆனாலும் கூட ஒரு அரசின் சார்பிலே காரியங்கள் செய்யப்படுகிற நேரத்திலே, எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தங்களால் இயன்ற நிதியைத் திரட்டினாலும், அதை அரசின் சார்பிலே செலவழிப்பதுதான் உசிதமென்று நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் அரசின் சார்பிலே இவ்வளவு அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு இவ்வளவு 'அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல்', 'ஆடிட்டர் ஜெனரல்' இவ்வளவு பேரையும் வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது அங்கே தவறு, இங்கே புகார் வருகிறது என்று சொல்லும்பொழுது, நாம் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களிலே ஈடுபட்டால், அதிலே கோளாறுகள் வரும். நாம் மறந்திருக்கமாட்டோம். யுத்தம் நடந்த நேரத்திலே ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே நம்முடைய நேரு ஸ்டேடியத்தில் 'நட்சத்திர இடிவு' என்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்று அதனுடைய வரவு என்ன, செலவு என்ன என்பதில்லாம் தெரியாத அளவுக்கு அந்தக் கட்சியிலே பெரிய பிரச்சினைகள் எல்லாம் எழுந்தன. இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் எல்லாம் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நாம் அரசின் சார்பிலே இந்தக் காரியத்தைச் செய்கின்றோம். இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், இது ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மட்டம்தான் இந்த வறட்சி நிவாரண நிதியை ஆரம்பித்திருக்கிறது என்பதல்ல. இந்தியாவிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலே கூட அரசின் சார்பாக நிதி திரட்டுகின்ற காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே கூட காங்கிரஸ் அரசு இருந்தபோது புயல் நிவாரண நிதிக்காக ஒரு தனித் தலைப்பில் நிதி திரட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இது ஒன்றும் புதிதல்ல. இதற்கு அரசோடு அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் பேரவையில் கேட்டுக்கொண்டதை மேலவையிலும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பேரவை உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய ஒரு மாத ஊதியத்தைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றேன். அமைச்சர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றேன். பேரவைத் தலைவர் தந்திருக்கிறார், மேலவைத் தலைவரும் தருவார் (கரகோஷம்)

தானை விவர அறிக்கையின்மீது விவாதம்.

1975 மார்ச் 24]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் அவரைக் கேட்காவிட்டால் கோபித்துக் கொள்வாரோ என்பதற்காக நான் அதைக் கேட்பது என்னுடைய கடமை. அது போலவே இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினர்களும் வழங்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். அமைச்சர்கள் தர வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு அவர்கள் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டின் பொதுமக்களும் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தேற்றைய தினம் பூவிருந்தவல்லி, ஆவடியில் நடைபெற்ற இரண்டு நிகழ்ச்சிகளிலே மட்டும் ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று பேர் மட்டும் ஆயிரம் ரூபாய், 500 ரூபாய் என்று கொடுத்தார்களே தவிர மொத்தத்தில் எல்லோரும் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்கின்ற அளவுக்கு ஒரு 11 ஆயிரம் ரூபாய் இந்த வறட்சி நிவாரண நிதிக்காகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பொதுமக்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு நிதி தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அனைவருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை என்பதை எடுத்துச் சொல்லி சீரிய நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் கூறி அமைகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, ஒரே ஒரு சிறு விளக்கத்தை மாதிரி நான் சொல்லிவிடுகிறேன். பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எந்தவிதமான வறட்சி நிவாரணக் கமிட்டியும் போடவில்லை. குடியாத்தத்தில் நெருப்புப் பிடித்தபோது கூட நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வசூல் செய்து அரசாங்கத்திடம் தான் அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தார்கள். சிவாஜி கணேசன் கூட குடியாத்தம் நிவாரணத்திற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்துவிட்டு வந்தார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நண்பர் திரு. ராமசுருஷணத் தேவர் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு சிவாஜி கணேசன் அவர்களுடைய சொந்தப் பணம் ஒரு லட்சத்தை ஒப்படைத்து, எதோ அவர்களால் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் இது நடந்துகொண்டு இருக்கிறதேயொழிய, எந்தக் குழுவையும் போடவும் இல்லை, அதற்காக, தனியாக எந்த நிதியையும் வசூலிக்கவும் இல்லை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவசியமாக ஒரு சந்தேகத்தைக் கிளப்பி விட வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய விளக்கத்துக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். பழைய காங்கிரசினுடைய பண்பாட்டை புதிய காங்கிரஸ் கட்சியும் பின்பற்றும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும். பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.